

102

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen - 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 - VOL. CII

STŘEDA 20. ŘÍJNA 1993 - ČÍSLO 65 - WEDNESDAY OCTOBER 20, 1993

65c

Smlouvy bratrské pomoci

František Růžička

S tradiční honosností, slávou a humbukem byly v minulosti přijímány bratrské smlouvy o vzájemné spolupráci mezi ČSSR a SSSR. Tentokrát se celá záležitost kolem smlouvy o přátelských vztazích a spolupráci s Ruskem vyvíjela během krátké návštěvy Borise Jelcina v Praze.

Její význam je označován v tom, že ratifikací bude definitivně ukončena platnost smlouvy mezi ČSSR a SSSR z doby komunismu. B. Jelcin mezi jinými prohlásil: "Chci ještě jednou zdůraznit, že vpád v srpnu 1968 odsuzujeme jako agresi, jako útok na svrchovaný samostatný stát... Nové demokratické Rusko nenese na této akci žádnou odpovědnost. Je za ni zodpovědné bývalé vedení SSSR a KSSS."

Myslím si, že nad pronesenými větami je potřebné se trochu pozastavit. Předně je jasné, že svět se neustále žene vpřed a s ním i vrcholná světová politika (nakolik je to vstřícné k vlastní záhubě nebudu komentovat). Za každé doby však i nejdemokratičtější stát USA uznával všechny vládnoucí garnitury v SSSR. Nic jiného totiž nezbývalo. A tak tomu bylo a je i u nás.

Je totiž otázkou, nakolik je "nové Rusko" skutečně demokratické a nakolik vůbec může být po tom, co zažilo od roku 1917. Další otázkou je, nakolik již bývalý soudruh Jelcin není spoután s bývalým SSSR. Jen tak

Pokrač. na str. 3

Dnešní Československo očima obyčejného občana

Kamarád z Ameriky mně v dopise napsal, prý krajané v Texasu i v celých USA někteří ani neví, že Československo už neexistuje, že bylo rozbito. Kamarád zároveň psal, že to krajané zajímá a že pokud o tom napíšu, rozešle to krajanům časopisům.

Dnešní "naše" vláda se ke krajanům chová macešsky. Neumožňuje jim účastnit se voleb, nevrací jim komunisty zkonfiskovaný majetek atd. My, řadoví občané se proto ke svým krajanům musíme chovat slušněji. Pokusím se proto žádosti svého známého vyhovět a napsat komentář situace u nás. Problematika je však obsáhlá a musím začít trochu ze široka. Věřím v trpělivost čtenářů a slibuji zároveň, že komentář bude co nejstručnější.

Moravané jako národ a Morava jako samostatný svrchovaný stát byli potvzení už v roce 880 bullou "INDUSTRIAE TUAE" papeže Jana VIII. Potvrzením staroslověněšiny jako liturgické řeči k bohoslužbám se stali čtvrtým národem ve světové historii (po Židech - hebrejščina, Řeckých - řečtina a Římanech - latina) s vlastním liturgickým jazykem! Velká

Pokračování na str. 4

Finanční pomoc palestinským Arabům

Mr. Příbík — RFE

Západní Evropa je připravená poskytnout zvýšenou pomoc palestinským Arabům v obsazených územích, Evropské společenství zvýšilo dosavadní sumu o šest set milionů dolarů. Palestinci tak dostávají příležitost si uvědomit, že na ně svět nezapomněl a že chce, aby se jim dařilo lépe. Zároveň navrhl americký prezident Bill Clinton, že by se měly na konferenci sejít představitelé zemí, ochotných finančně a hospodářsky pomoci palestinským Arabům. Pomoc by měla ovšem větší váhu, kdyby se jí nestavěly do cesty různé síly; například Asádův socialistický režim.

Prezident Asad už dvakrát telefonoval s americkým prezidentem Bilem Clintonem a vyvolal dojem, že chce na Blízkém východě uzavřít trvalý a spravedlivý mír. Zároveň se však Sýrie snaží zpochybnit cíle Izraele, vytýká na adresu Jeruzaléma, že jednání v Norsku měla obejít mírový proces započatý v Madridu a to tak, že si Izrael zvolí sám své partnery z arabského tábora a přestane současně vyjednávat se všemi,

pokračování na str. 5

Somálcí se v neděli shromáždili pod národní vlajkou v Mogadishu. Popěvky proti UN byly roztroušeny mezi převážně klidným davem.

Před bankrotem

Katuse Ubrínská

Po oficiálním vyhlášení pádu komunismu, který se ve skutečnosti nekonal, se monetární kapitalismus otřásá v základech. Ačkoliv navenek zastírá recesi údajnou novou vlnou prosperity se rozbití hospodářství zemí bývalého socialistického tábora a ovládnutí tamních trhů — o totéž se nyní snaží v zemích, na které bylo dosud uvaleno embargo. Takový nápor však tyto země ožebračí a kupní síla obyvatelstva neponese žádný užitek. Na zhruba čtyřiceti místech ve světě se pod patronací OSN, MMF, Bruselu a dalších nadnárodních superbyrokratických center ve jménu zachování lidských práv válčí. Ceny zlata, platiny, surovin i jednotlivých měn na burzách chaoticky létají nahoru dolů, a zdevastovaná příroda produkuje stále hrozivější série katastrof. Na všech stranách

pokračování na str. 5

Sjezdy a zasedání

Rudolf Stroebinger — RFE

V Berlíně skončil sjezd křesťanských demokratů, který byl předzvěstí voleb do spolkového sněmu v příštím roce. V Bonnu pak zasedala stranická rada opozičních sociálních demokratů, která připravovala sjezd SPD v listopadu ve Wiesbadenu. Jak sjezd CDU, tak jednání vedení sociální demokracie měly pro budoucí vývoj ve spolkové republice značný význam.

Tři dny jednalo přes tisíc delegátů sjezdu křesťanských demokratů CDU v Berlíně o současných nejdůležitějších vnitropolitických otázkách Spolkové republiky. Sjezd se konal pod heslem Zajistíme budoucnost Německa. A již toto heslo bylo, jak řekl předseda CDU, spolkový kancléř

Pokračování na str. 3

Relikviář sv. Jana Nepomuckého

Stalo se již jakousi samozřejmostí, že některou z večerních bohoslužeb v klášterním kostele Navštívení P. Marie v Č. Budějovicích celebruje arcibiskupský sekretář P.D. Herman. Není divu, vždyť je tady stále doma. V předvečer svátku sv. Ludmily se zde zastavil s "vyšším posláním". Převážel totiž do Mnichova relikviář s ostatkem sv. Jana Nepomuckého na výstavu 600. výročí jeho mučednické smrti.

Jan Nepomucký byl po své smrti pochován na neznámém místě v Praze a pravděpodobně r. 1396 byl přenesen do katedrály sv. Víta. V roce 1719, kdy se jednalo o jeho svatořečení, byla provedena exhumace a z lebky byla vyňata načervenalá hmota, která byla pokládána za jazyk. Odtud také verš K. H. Borovského. V roce 1977 při provádění podrobného průzkumu pod vedením Dr. E. Vlčka bylo prokázáno, že se jedná o mozkovou tkáň.

Biskupskou mši sv. obětoval českobudějovický biskup ThDr. A. Liška, který připomněl světcovo příkladné úsilí o zachování práva a požádal o jeho požehnání městu, diecézi i celému národu, vždyť je druhým patronem diecéze, ze které pochází. Mezi koncelebrujícími byli i bývalý děkan farnosti sv. Mikuláše kanovník Fr. Lála, P. V. Kulháněk, P.D. Herman a další.

Ve své promluvě uvedl biskupský sekretář domněnku, že možná i tento českobudějovický chrám kdy si Jan z Pomuku navštívil... "Již dávno není mezi námi, ale stále nás oslovuje. Oslovuje nás svým životem, který postavil na Božím slově, tom nejsilnějším základě. Ježíš Kris-

tus je i pro nás tím nejsilnějším základem, budme si toho plně vědomi...."

Dále pak vzpomněl okolnosti tehdejší nelehké doby. V roce

1308 se stěhuje sídlo papežů na dlouhých 69 let do Avignonu. V roce 1378 končí pontifikát Řehoře XI., nastupuje Urban VI.. Umírá Karel IV. a vlády se u nás ujímá jeho syn Václav IV., který byl neustále popuzován proti církvi. Dochází k rozmařilému životu a bezpráví. Zabírá se i majetek zapsaný v Zemských deskách za Karla IV. Stížnost arcibiskupa Jana z Jenštejna o tom hovoří jasnými údaji.

Je oslabována pozice církve, král se snažil politicky využívat rozkollisané situace. K zuřivosti dohnala krále volba a potvrzení nového opata kladrubského. Tam chtěl král vytvořit nové západočeské biskupství, jako protíváhu pražského. Žádnou změnu nepřinesla ani

Gruzijnští uprchlíci z Abcházie se snaží dosáhnout krabice s dietním práškem od sociální pracovnice v Tchuberi. Tento prášek a chléb je vše, co dostanou k jídlu.

schůzka počátkem roku 1393, při které arcibiskup před králem poklekl. Ten se však uchýlil k zatýkání a vyslýchání právem útrpným. Jeho obětí byl 20. března generální vikář Jan z Pomuku. Pozdě večer, ještě živý byl svržen do Vltavy.

Po skončení bohoslužby zazněl chorál Svatý Václave a věřící měli možnost uctít ostatek sv. Jana Nepomuckého.

František Růžička

■ KARLSRUHE, Německo

Německý nejvyšší soud schválil v úterý Maastrichtskou dohodu Evropské obce, a tak odstranil poslední překážku na cestě k hospodářské a politické unii v bloku dvanácti zemí. Zdálo se, že rozhodnutí

soudu posílí Bonn v jeho úsilí o přísná měřítka pro měnu Unie a že zvýší moc Evropského parlamentu. Podle úmluvy, Evropský měnový institut má být otevřen 1. ledna.

Národy EC (Evropské obce) budou také pracovat o společné bezpečnosti a eventuálně o obranné politice.

Soud zdůraznil potřebu, aby byly udržovány role národních parlamentů k uzákonňovanému rozhodnutí EC a řekl, že role Evropského parlamentu by se měla zvětšovat.

I prezident požaduje Šetinovo odstoupení

Praha (lue) - Podle prezidenta Václava Havla by měl generální prokurátor Jiří Šetina odstoupit, dokud se spor nevyřeší. Havel to uvedl po včerejším setkání s primátorem Koukalem. "V demokratických zemích bývá zvykem, že když je někdo podezřelý z činu, kterým se zpronevěruje nebo zneužívá svého postavení, podá demisi nebo odstoupí z funkce," řekl Havel. Podlé něj pak takový člověk vyčká řádného vyšetření věci a ukáže-li se, že je nevinen, vrátí se normálně do politického života.

Český deník, 11. září 1993

■ SAN FRANCISCO, CA

Teenager, rozlobený na své rodiče proto, že ho poslali do internátní školy, pozval několik přátel na "malou party" za své nepřítomnosti.

Dostavilo se asi 200 mladých lidí, a zanechali dům v ceně milionu dolarů pokrytý brakem a odpady, s rozbitými okny a dveřmi, poškozenými koberci s poházenými lahvevi od piva. Policie zatkla 10 mládenců, a očekává se další zatýkání.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplatte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny štendle, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslání články. Zaslání rukopisů se nevracují. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

OKSANA INTERNATIONAL TRADE, INC.

1111 EAST ELIZABETH AVE., LINDEN, N.J. 07036
TEL.: (908) 925-6177 FAX: (908) 925-3724

Nabízíme nové služby v oblasti
dodávky soukromých a komerčních zásilek
do České republiky.

Balíky do České republiky lodí a letadlem

- Minimální váha do 10 Lbs
- Bez omezení rozměru
- Plná garance a bezpečnost
- Počítačová evidence
- Možnost bezcelního převzetí adresátem

Cena za 1 Lb přepravy lodí \$2.89

Cena za 1 Lb přepravy letadlem \$4.19

Vyzvedáváme balíky ve vaší domácnosti od 40 Lbs zdarma.
Potřebné informace Vám podáme na tel.: (908) 925-6177
od 12 PM do 5PM od pondělí do pátku

Sjezdy a zasedání...

Helmut Kohl, symbolické. Vždyť příští rok bude maratonským rokem voleb. Ať již voleb do spolkového sněmu v říjnu, nebo voleb v celé řadě spolkových zemí. Volit se bude ve všech pěti tzv. nových spolkových zemích na území bývalé NDR, tak v Bavorsku, tak v Dolním Sasku, kde volební rok bude zahájen již 13. března. Na sjezdu CDU v Berlíně měl největší rezonanci projev předsedy křesťansko demokratické frakce ve spolkovém sněmu Wolfganga Schoebleho. Jistě, předcházející projev kancléře Kohla byl přijat se souhlasem a Kohl se mohl znovu přesvědčit, že jeho pozice ve straně je stále velmi pevná, ale projev Wolfganga Schoebleho obsahoval odpovědi na všechny palčivé otázky dnešního Německa. Tak třeba, když Schoeble bez příkras uvedl, že recese hospodářství sice končí a začíná pomalý, ale jistý vzestup, na druhé straně však přiznal, že ještě dlouho zřejmě nebude vyřešena otázka nezaměstnanosti a že počet nezaměstnaných bude v důsledku reorganizace v průmyslu stále stoupat. Nebo když upozornil, že bude zřejmě v budoucnu třeba, aby se obyvatelé spolkové republiky daleko více osobně podíleli na sociálních výdajích a neočekávali, že stát bude pečovat o všechny. Stát není sociální agentura, řekl Schoeble, ale společenství lidí. Uvedl také, že společností potřebuje, aby se opět vrátila k tradičním hodnotám, jako je vlastnictví, vzájemná pomoc, spolužití. Hodnoty, které byly podle Schoebleho znehodnoceny v 60. letech v údobí tzv. kulturní revoluce i v německé společnosti. Současně zdůraznil také rostoucí význam rodiny a školy.

Na zasedání stranické rady sociální demokracie v Bonnu byly přijaty návrhy vedení strany, které budou předloženy delegátům listopadového sjezdu sociální demokracie ve Wiesbadenu. Na tomto sjezdu má být ostatně také určen kandidát SPD na úřad spolkového kancléře, kterým bude bez pochyby nedávno zvolený nový předseda SPD rýnsko-falcký ministerský předseda Rudolf Scharping.

Stranická rada sociálních demokratů souhlasila s tím, aby příslušníci spolkové armády byli nasazeni v rámci Spojených národů při akcích, které mají sloužit k zajištění míru. Naproti tomu sociální demokraté odmítají i nadále účast spolkové armády v operacích Spojených národů, kde by došlo k bojovým akcím. Např. v Jugoslávii. Konečně pak bylo přijato usnesení, aby v budoucnu všechna důležitá rozhodnutí — jako např. volba předsedy SPD nebo zásadní změny v politice strany, byly schváleny hlasováním všech členů stran, tak, jak tomu bylo již při volbě nového předsedy sociální demokracie v červnu, kdy se ke kandidátům mohlo vyslovit všech 900 tisíc členů sociální demokracie. Tehdy byl zvolen většinou, předsedou SPD právě Rudolf Scharping. Jak na sjezdu CDU v Berlíně, tak na bonnském jednání stranické rady SPD, se samozřejmě hojně hovořilo i o kandidátu na úřad spolkového prezidenta, který bude volen 23. května 1994.

Na berlínském sjezdu CDU se představil delegátům saský ministr spravedlnosti Stephen Haitmann, jehož kandidaturu doporučuje a podporuje spolkový kancléř Helmut Kohl. Haitmann, který k delegátům krátce promluvil, byl přijat bouřlivým potleskem, a tak nikdo nepochybuje, že bude oficiálním kandidátem nejen křesťanských demokratů, ale i bavorských křesťanských sociálů. Ti se sice ještě oficiálně pro Haitmanna nevyslovili, ale jak předseda CSU spolkový ministr financí Theo Weigel, tak bavorský ministerský předseda Edmund Stoiber signalizovali, že Haitmanna budou podporovat. Rozhodne-li se pro Haitmanna také koaliční partner CDU a CSU ve vládě, svobodní demokraté, pak by jeho zvolení spolkovým prezidentem prakticky jisté. Stranická rada sociální demokracie pak potvrdila, že oficiálním kandidátem sociálních demokratů je ministerský předseda severního Porýnska-Vestfálska Johannes Rau. Ale Rau byl hned několik hodin po svém oficiálním nominování konfrontován s vážnou překážkou. Svým zdravotním stavem. Před časem byl operován, Rau měl rakovinu ledvin a byla mu odňata jedna ledvina, nyní je údajně již zdravý, ale veřejnost zaznamenala, že poté, co doprovázel japonského císaře, který je nyní s manželkou na návštěvě Německa, musel být ošetřován pro náhlou nevolnost. A tak se vyskytla již nyní otázka, zda je Johannes Rau, jemuž je 62 roků natolik zdravý, aby mohl zastávat svůj vysoký a náročný úřad plných 5 let, na které by byl do nejvyšší státní funkce zvolen.

Smlouvy bratrské ...

letmo si vzpomínám na zprávu, podle které byl právě stranický činitel B. Jelcin odpovědný za likvidaci domu obchodníka Ipatěva ve Sverdlovsku (v r. 1977), protože tam vzniklo jakési poutní místo spojené s vyvražděním carské rodiny. Nad takovými "detaily a maličkostmi" se však nesmíme v rámci dění světové politiky pozastavovat. Kontinuita se starými režimem musí být asi zachována na věčné časy, jak jsme v praxi přesvědčováni i u nás.

Nebude na škodu, dát do této souvislosti i myšlenku našeho regionálního tisku, kde se ve svých "útržcích" zamýšlí šéfredaktor nad otázkou lidské a bratrské pomoci.

Za příspěví dopisů čtenářů předkládá vzpomínku, kdy v srpnu dvě dívenky podaly žiznivému a hladovému vojákovu okupačních armád zmrzlinu. Dříve než ji stačil uchopit, upustily ji na zem a rozšlapaly. Někomu to přišlo líto a tak šel s kamarádem do restaurace a koupili mu limonádu a obložené chlebičky. Jiný čtenář zase uváděl, jak mu voják z Lotyšska vyprávěl, že i oni byli zabráni a normalizováni. Když jeho otec "nepochopil", byl vyhozen z práce.

Zajisté má šéfredaktor pravdu v následující úvaze, že tyto události okupovaly naše duše déle než dočasně. Stejně tak i v tom, zda je dnešní společnost ochotna a schopna přijmout onu historiku se zmrzlinou jako gesto pomoci bližnímu svému.

Domnívám se však, že podobnou úvahu může nastolit jen ten, kdo celou dobu normalizačního procesu stál na straně barikády normalizátora (i když údajně "aktivně" nespolupracoval). Je to lidské, je to ušlechtilé a je to i křesťanské. Nebylo by však křesťanství, kdyby Kristus v pokoře (a stranické oddanosti) poklekl před Kaifášem. Mohl pokleknout a sklonit hlavu i před Herodem a Pilátem. Avšak neučinil tak. On totiž nebyl novinářem, který se nechá uplatit poskytnutím teplého místačka v nějaké redakci, sloužící jen lidské a světské ideologii. To však ateisticky vychovaný novinář těžko pochopí.

Za jedno však musí být přece jen tento novinář pochválen. Celou dobu normalizační, dobu dalšího budování rozvinuté socialistické společnosti nabízel svoji pomocnou ruku k ideologické spolupráci všem čtenářům. Ještě v úterý 21. listopadu 1989 ochotně poslouchal svoji soudružku sekretářku a neodvážil se přijít na náměstí nabídnout spolupráci těm z druhé strany barikády. Dnes však je největším a nejsvětlejším moralistou — a stejně jako tehdy považuje redakci jen a jen za svoje soukromé království. Právě cíle této ideologie se zračí z prohlášení, že ani dnes nebudou odtajněny archivní dokumenty o úloze armády v roce 1968. Natěž pak dokumenty o úloze KSC a listopadu 1989. A v tom je nutné vidět "ušlechtilost" podané pomocné ruky nám tak blízkých komunistů.

Stručné dějiny národa českého v slově i obraze od dob pradávných až do sametové revoluce 17. listopadu 1989

Zpracovali: Profesor Ant. Novák, F. Bulín, obrazy K. Vítek za spolupráce profesora Jeništy a j. z ministerstva školství a národní osvěty.

Cena předplatného \$10.- končí 1. prosince t.r., cena dalšího předplatného \$12.-

První dějiny vyšly v roce 1946 tajně bez souhlasu ministerstva informací a byly na popud Dr. Feldsteina, redaktora "Práce", zabaveny a distribuce zakázána, ježto bylo v nich uvedeno, že Vlasovci pomáhali při Pražském povstání a legionáři bojovali proti bolševikům v Rusku. S rekapitulací - doplněním podle nejnovějších průzkumů a skutečností, na př. Židovské město v Praze, celosvětový kongres sionistů a průběh jednání, husitské války, Bílá hora, Československá republika, protektorát Čechy a Morava, pohraniční Němci, prezident Hácha a jeho vláda, Benešova vláda v zahraničí, Pražské a Slovenské povstání, příjezd košické vlády, historické skutečnosti 22. února 1948 krátce před a po, exil - seznam zahraničních bojovníků za svobodu národa z komunistického područí podle publikační činnosti jednotlivců, spolků a pod.

Objednávky a předplatné zasílejte šekem na adresu nakladatele:
Ing. Martin Šesták, Skupova ul. 41, 320 05 Plzeň
Czech Republic

Objednejte jak pro soukromou potřebu, tak i pro české sekce v místních knihovnách za cenu předplatného.

ČESKÝ DOMOV BOHEMIAN HOME FOR THE AGED

5045 NORTH PULASKI ROAD, CHICAGO, IL.

zve a pobízí veřejnost, aby přišla, na jeho jedenáctý VÁNOČNÍ BAZAR v sobotu 23. října 1993, od 10:30 ráno do 4:00 odpoledne. Bude na prodej pečivo, ruční práce, občerstvení, loterie a mnoho jiného. K pobavení bude hudební program.

BE THERE OR BE SQUARE!!!

Morava tehdy sjednocovala Moravany, Slezany, Slováky, Vslany, Opolany, Srby, Lemúzy, Chorvaty, Doudleby, Slavnikovce, Lučanov, Čechy, Zličany, atd. prostě všechny západní Slovany. Snahám o poněmčení Slovanů šířením křesťanství z Německa odolávala díky vlastní liturgii a vlastní církvi, tedy díky Cyrilu a Metodovi. Proto byli oba naši světci a věrozvěsti trnem v oku západní Evropy.

Historici tvrdí, že Velkou Moravu rozbili Maďaři. Kroniky však také říkají: "...k císaři Arnulfovi (německému!!!).. přišli vévodové národa Čechů, nabídli mu královské dary a žádali o pomoc ... proti svým nepřátelům Moravanům..." Fuldské letopisy k r. 897 "Bavoři vtrhli do království Moravanů přes Čechy, které si přibrali s sebou a po tři týdny vše pustošili požáry." Fuldské letopisy k r. 900. U rozbití Velké Moravy nebyli tedy jen Maďaři, byli tam i Bavoři (Němci) a Češi! Máme se divit, nebo je to logika dějin, že rozbití Československa koncem loňského roku opět pomáhali Bavoři a Češi!?

Zánik Velké Moravy neznamenal zánik Moravanů jako národa a Moravy jako země. Moravané zůstali samostatným, svrchovaným a svobodným národem s vlastním směrem, vlastními zákony, vlastní vlajkou i znakem, s vlastní armádou a žijícím na svém vlastním území. Bylo to respektováno i při vzniku Československa. Zakládající listina, dohoda, podepsaná 10. září v Saint Germain ve Francii doslova říká:

"...nehledíce k tomu, že se národy Čech, Moravy a části Slezska jako i národ Slovenska rozhodly spojit a že se skutečně spojily..." Československo tedy vzniklo ze tří samostatných právních subjektů (+ Podkarpatská Rus následně) a rozpadem či jeho rozbitím k 1.1.1993 musí nastat stav jako před jeho vznikem!

Komunisté při volbách v roce 46 měli úspěch pouze v Čechách. Na Moravě i na Slovensku volby prohráli, Moravané, stejně jako Slováci mohou tvrdit, že si skoro půl století totalitních hrůz nepřivodili sami, že jim byly nuceny z Čech! Když za pomoci Sovětů se k moci dostala totalita, prvním zájmem nových mocipánů bylo pomstit se Moravě.

Podle hesla "Rozděli a panuj!" rozdrobili Moravu s částí Slezska do tak zvaných "krajů", aby zde mohli šířit svoji ideologii a prosazovat totalitu. Je strašné, že zločinný zákon o dělení Moravy č. 280 z roku 1948 dodnes platí! Je tragické, že Klaus se jej dnes všemožně snaží opět uplatnit formou jakýchkoli "regionů"!

V roce 1968 jsme se my Moravané hrdě hlásili o svá práva. Chtěli jsme pouze to, abychom si ve vlastní zemi, na naší Moravě mohli hospodařit sami. Sovětská agrese do Československa nás ale připravila o všechno. Naše naděje zhynuly pod pásy okupačních tanků! Před děly sovětských okupačních tanků byla také ustavena tak zvaná "Česká republika". Moravu a část Slezska okupanti podřídili poslušnému pražskému centru. Poprávu tedy tvrdíme, že tak zvaná "Česká republika" je totalitní útvar a dědictví po okupaci Sověty.

Jak jsem už v krajských novinách psal, hlavním nedostatkem každé totality je tvrdý a bezohledný centralismus, ignorující občana. Lidé ze svobodného světa si jej snad ani neumí a nemohou představit. Znamená především centralisaci veškerých prostředků. Každá koruna, každý haléř, které my, daňoví poplatníci zaplatíme, nebo který naší práci vzniká ve fabrikách a podnicích, je odváděn do centra. Tam pak úředníci rozhodují o tom, jak se takto shromážděných peněz použije. Rozhodují o tom, zda se například opraví střecha školy, nebo plot okolo školní zahrady.

Je zřejmé, že žádný z bohorovně se tvářících úředníků v Praze nemůže posoudit, co je výhodnější. Jde o pouhé byrokraty, kteří úspěšně sloužili už za komunistické totality Novotnému, Husákovi a úspěšně se uplatňují i dnes za Havla. Právě díky tomu, že Havel mluvil o "sametu" a neumožnil nám se s totalit. byrokraty vypořádat!

Domnívám se, že čtenář ze skutečně svobodného světa si po přečtení mých řádků může připadat velmi absurdně. Absurdně si ovšem připadáme i my, Moravané. Zbytečně jsme nezačali nazývat naši zemi Absurdistánem.

Naše děti jsou ve školách živě učeny, že nejsou Moravany ale Čechy. Historie je ve školách vykládána falešně a nepravdivě, v zeměpisu se naše děti neučí nic o Moravě a části Slezska, TV i rozhlas mluví pouze o Čechách a Čechách, jakobycho my Moravané a Morava vůbec neexistovali. Mezi Moravu a Slovensko se pražské centrum horečně snaží vybudovat novou hranici — novou berlínskou či čínskou zeď! Bez ohledu na to, že Moravané a Slováci máme k sobě blízko a dělení si nepřejeme!

Záměrně se zmiňují o pražském centru. Obyčejný občan z jižních Čech třeba z Třeboně či Klatov, nebo Severočech z Liberce či Jablonce nemá žádného zájmu na pokořování a likvidaci nás Moravanů. I on, stejně jako my Moravané, trpí nedemokratickým a násilně stále udržovaným totalitním centralismem. Snahy o rehabilitaci práv nás Moravanů a naší Moravy jsou tak zároveň i bojem za práva obyčejného občana.

Pro vaši orientaci snad jenom jako ukázka toho, jak se centralismus projevuje. V letošním roce na daních zaplatíme 11 mld. korun, které jsou určeny k tvorbě nových pracovních míst — tedy k realizaci zaměstnanec-ké politiky. Ty prostředky přijdou pochopitelně byrokrátům do centra. Z našich 11 mld korun ale byrokraté v centru vrátí na úřady práce, které jediné se na tvorbě pracovních míst podílí, pouze asi 5,5 mld. korun!

Ptáte se kde je zbytek? Odpověď je snadná — "sežere" jej úřednická byrokratická smečka. Je její kořistí. O jaké "úředníky" jde? Jsou to obyčejní přízrůbiví byrokraté, kteří snaživě sloužili komunistické totalitě, stejně jako snaživě slouží nově se tvořící "sametové" totalitě dnes, jak už jsem o tom psal.

Takovýchto úředníků se v Praze vyskytuje velmi hojně. Zánikem

Československa mělo přijít o "práci" asi 145 tisíc byrokratů. Dnešní premiér Klaus však prohlásil, že třetina z nich odejde do důchodu (na pražských ministerstvech se přesluhuje do vysokého věku) a zbylé úředníky že zaměstná ve vládě tzv. "České republiky". V Praze tedy živíme sto tisíc zbytečných úředníků!

Bez ohledu na nesouhlas většiny Čechů, především však Moravanů a Slováků došlo koncem roku 1992 k rozbití Československa. Pražská vládní garnitura, která tak pravděpodobně splnila jeden z úkolů, zadaných jí Němci, se dnes snaží lidem namluvit, že to byli Slováci, kteří nechtěli být ve společném státě. Podívejme se však, co tomu předcházelo.

Václav Havel po svém zvolení začal prosazovat jakousi pseudomírovou politiku. Prohlásil, že v Československu se zbraně vyrábět nebudou. Zbraně se u nás vyráběly především na Slovensku a na východní Moravě. Celé Pováží a Horehroní bylo zaměřeno na zbraně a železárny v Košicích k tomu vyráběly ocel a železo. Svým skandálním prohlášením Havel připravil o práci asi 46 tisíc slovenských dělníků a Slovensko připravil o základ jeho ekonomiky. Mohli se Slováci smířit s takovýmto "státníkem"?

Je třeba upozornit na to, že zbrojní výroba byla základem, na kterém sám velký Masaryk postavil prosperující ekonomiku předválečného Československa. A byli-li zbrojní program dobrý státníku Masarykova formátu, má Havel právo jej zavrhnout? Havlovo prohlášení přitom nelze chápat jako nepromyšlené a zbrklé. Lze se naopak domnívat, že jde o velmi promyšlený akt, kterým se v zájmu Němců podařilo dostat Slovensko do postavení, kdy Slováků bylo znemožněno zůstat ve společném státě s takovými "státníky" jako je Havel.

Uvědomíme-li si, že Havel svým pseudopacifismem připravil o třetinu průmyslové výroby i Moravu s částí Slezska a že tedy každý třetí Moravan díky jemu přišel o práci, není třeba k pražské politice nic dodávat. O líceměrnosti "mírových" prohlášení Havla svědčí to, že v posledních měsících se intenzivně a za jeho účasti jedná o obnovení zbrojní výroby ve Škodovce Plzeň! Že by šlo o výrobu, která bude blíže a tedy i dostupnější Němcům a Německu!?

O tom, že mé uvedené obavy jsou oprávněné, svědčí zápis jednání Němců a Sovětů ze září 1990 o rozdělení oblastí zájmů v Evropě, který ke svému komentáři přikládám.

Zdá se tedy, že současná pražská vládní garnitura měla od Němců za úkol rozbit Československo. Moravu jako kolonii si ale přitom musí udržet. Morava je totiž opravdu držena jako kolonie. Svědčí o tom nejlépe státní rozpočet. Pro Moravu je horší, než býval za komunistů! Jen v letošním roce například na státních dotacích přicházíme my Moravané a Slezané o 680 milionů Kčs. Mimo to na investicích (především do škol, nemocnic, muzeí, ekolog. staveb...) je každý z nás, včetně nemluvnat a starců nad hrobem českým státem okrádán o 586 korun. A jde o peníze z našich daní!

V uvádění problémů bych mohl pokračovat do nekonečna. Lze uvést např. i to, že poslanci neschválili zákon o konfliktu zájmů. (nepřípustnost zneužití politického postavení). Připravují tedy zákony, přijímají rozhodnutí o privatizaci našeho majetku a mohou přitom vesele podnikat. Například dnešní předseda parlamentu M. Uhde 20.1.92 intervenoval ve prospěch firmy Česká kniha, jejímž podílíkem je jeho manželka. Umíte si takovouto absurditu v Americe představit? Však jsou už také z našich vládnoucích "demokratů" vesměs milionáři. A nestačí jim ani to. Vážně jednali dokonce o tom, že si schválí právo bezcelního dovozu zboží do naší republiky!!! Důvody přitom ztratily jakoukoliv hodnotu a naši staří lidé, nemají-li pomoc od dětí, často nemají ani na nezákladnější potřeby.

Jak jsem napsal, boj s komunistickými centralismy se netýká jenom nás Moravanů, je v zájmu každého poctivého občana. Vytrhneme-li však Moravu z moci Prahy, oslabíme tak totalitní centrum a pomůžeme tak i občanům Čech. V boji proti pražskému centru jsme koncem loňského roku ustavili Moravskoslezský zemský sněm, který zvolil Prozatímní moravskoslezskou vládu. Jejich prvořadým úkolem je dosáhnout nových voleb na Moravě a v části Slezska, abychom se osvobodili od pražského parlamentu, který rozbitím Čs. ztratil všechny mandáty.

Slíbil jsem, že se pokusím o stručný komentář a bojím se, vážený čtenáři, že už hřeším na Vaši trpělivost. Děkuju za pozornost a pokusím se ukončit, i když by bylo o čem psát. Nač ale psát o těžkostech. My Moravané se umíme o sebe postarat sami, i když nás Havel pomlouvá. Prý podle něj nejsme dostatečně vyzrálí k tomu, abychom si Moravu s částí Slezska spravovali sami!!! Co k tomu dodat — snad jen lidové přísloví: psi hlas do nebe nedoletí.

Naše Morava žije už více než 1.000 let a my Moravané se postaráme, aby v nás a našich dětech žila dále. Stačíme na to!

Chcete-li nám přesto pomoci, obraťte se na vaši vládu, aby obnovila na Moravě činnost USA ambasady, která zde pracovala až do nástupu komunistické totality. Zaráží nás, že to vaše vláda za tři roky neprovedla. A chcete-li přispět nějakým dolárkem, i to uvítáme. Zatím vše platíme sami, protože Praha Moravě nedá ani korunu. Nadace Morava-Moravě (Moravia for hersake) už byla založena.

S pozdravem "Za svobodnou Moravu a část Slezska!"

Ing. Josef Pecl, CSČ.
Brno

Uveřejňujeme tento článek i když s ním nesouhlasíme. Očekáváme věcnou kritiku.

REDAKCE

Před bankrotem...

jsou krize doslova všeho — věru důstojná příprava na Nový věk.

To, čeho jsme nyní aktéry a svědky, ukazuje na hrubý omyl osvícenců a po francouzské a dalších revolucích i jejich radostně vítané éry vědy a rozumu. Za falešným heslem, že jenom věda, technika a rozum jsou zárukou harmonického vývoje společnosti, (dnes vidíme pravý opak) se skryl frontální nástup finančníků, obchodníků a průmyslníků k moci. Vědecký komunismus se stačil rozložit sám, a kapitalismus odhodil nyní veškeré konvence i vědecký náter a požívá sám sebe nevidanou rychlostí.

Tradiční vzorce lidského chování ztratily v této džungli smysl. Říká se, že lidstvo sice vytvořilo mnoho dobrého, ale neskonale více zlého. Jaký užitek má například z klamného nadbytku v některých zemích, který jenom zastírá vyčerpanost zdrojů? Nebo z přemnožení druhu homo sapiens spojeného s devalvací lidského života, z čím dál víc zfalšovaných potravin a čím dál stádnější zábavy, kde přebírají hlavní slovo primitivní afrikánské projevy? Ani ti boháči si neužijí — místo lásky si musejí kupovat roboty na sex, jezdí z jednoho zničeného místa na druhé zničené místo, úbytek ozónové vrstvy, špatný vzduch a kontaminovaná voda jim kazí život stejně jako všem ostatním, konzumují náhražky jako kdokoli jiný. Identita tradic a různost národů se stírá a právě pro konzumní kapitalisty se všude stavějí stejné hotely se stejně špatnou obsluhou, stejné banky, supermarkety, sexbyznys a stupidní oddechová centra. Dochované vzorky folklóru a jiných lokálních specialit už dávno znehodnotil byznys.

Globální krize je příznakem poruchy pozitivní zpětné vazby v integrovaném světovém systému. Tento subsystém je dnes natolik propojený, že sebemenší přírůstek nebo úbytek nějaké činnosti může mít lavinovitý účinek na všechny systémové funkce. Žijeme tedy v období patologické poruchy lidské společnosti. Ale přesto většina obyvatel planety neztrácí svůj optimismus, psychologicky přímo naočkovaný stoupencům levicových hnutí, svoji loajalitu vůči zločineckým mocenským kruhům, vedoucím svět do záhuby, svoji důvěru, že to nějak dopadne. Takže člověk v duchu kvílí: nedůvěry je nám třeba, čím víc, tím lépe.

Arnold Toynbee kdysi napsal: "I kdybyste svou ušlechtilou věc dokázali sebelépe vyložit, i kdyby vaše trpělivost neznala mezí, musíte nakonec někoho zasířelit, upálit se zaživa, spáchat něco ofřesného, abyste vůbec upoutali něčí pozornost. Všude na světě bude proti vám stát kamenná zed' lidské lhostejnosti."

Tuto lidskou zaslepenost, nevědomost, nedostatek samostatného myšlení, absenci pudu sebezáchovy má na svědomí zdeformovaný vzdělávací systém, který po věku osvícenců vědecky vyvinul psychické bloky ve vědomí člověka vždycky, když se jednalo o pochopení jeho skutečné existence v současném světě. To umožňuje žít obrovským masám lidí v iluzi, že je všechno s nimi i kolem nich v pořádku. Systémem psychických bloků a zfalšovaním dějin nebo jejich vymazáním v paměti člověka mohou potom mocní lidem namluvit cokoli za vydatné pomoci masmédií — které jsou ještě zákeřnějším opiem lidstva než to osvícenci hlásali o dřívějších náboženstvích.

Základem výchovy jsou výkonnostní racionální fragmenty, které zabraňují pochopit celek. Katastrofy dřívějších i tohoto století znehodnotily mravní hodnoty a vedly masově k barbarství. Takto vyprodukovanému stádu je potom snadné namluvit, že stoupající zbládnutí je pokrokem a cestou ke štěstí, že dají-li svůj domov cizákům, mohou na tom vydělat, že vraždy a válka jsou mírem, atd. Ideologii jednu potom snadno nahradí ideologie druhá, na kvalitě nezáleží, protože dav uvěří všemu, hlavně když je změna.

Nedávno v jedné českých novinách byla celá strana určena vzdělání. U nás dopadly sice striktní učební osnovy, zaměřené na vedoucí roli ideologie, ale teď je ve vzdělávacím systému pro změnu absolutní svoboda, která představuje ještě horší stupeň úpadku a vymývá mozky stejně účinně jako předcházející nesvoboda.

Byl uveden příklad z izraelské ješivy (rabínské školy) v Ludu. Děti se tu učí od 8 do 18 hodin, komentují Písmo, rozebírají je ve světle náboženského práva, učí se tady aritmetiku, zeměpis, informatiku, přírodní vědy, studují tóru, jednou z učebnic je Babylónský talmud Baba Mazia. O dětech, kterým je přisunováno množství duchovními cvičeními, se píše, že jim oči září inteligencí. Učí se tady individuálně.

Jako protějšek k této škole byla vybrána škola v belgickém Lauzelle. Tady je základem učení řešení zadaných otázek buď individuálně nebo skupinově. Péče je věnována těm dětem, které chybují (potom je zřejmé, že na to — jak je zvykem — doplácí děti nadané). Velký prostor je věnován sportu. Ten na izraelské škole není, také si na ní děti jako v belgické škole nedělají vlastní zákony, v Lauzelle se hodnotí pokroky dětí bez vysvětlení.

A potom je tu příklad z amerického Modestu, městečka 43 gangů, kde znevýhodněné děti (španělsky mluvících přistěhovalců) chodí do experimentální Evelyn Haushaw Middle School. Děti chodí do školy ozbrojené, ředitel je s nimi kamarádský, až servilní, maskotem školy je Titan. Žáci jsou odměňováni když nosí šaty vínové barvy, což je barva školy. Dělí se do sedmi skupin, a každá má jméno jedné kalifornské university. Úkolem je tyto děti připravit ke vstupu na univerzitu — což se stejně nedaří.

Z těchto příkladů je vidět odlišný přístup ke vzdělání. Na jedné straně autorita učitele, úcta k tradici, železná vůle, zdůraznění čistoty rasy a jejich dějin, rozum kombinovaný duchovněm a na základě důležitých znalostí snaha pochopit celek.

Na druhé straně u "gojímských" škol liberalismus, neúcta k vlastní rase a popření tradic, nekázeň, bezradnost, povrchnost, úryvkovitě znalosti a kosmopolitismus.

Na jedné straně je výchova myslícího a duchovněm vybaveného občana, na druhé straně nevědomého budoucího otroka. To byla jenom ilustrace jak lze vzděláním torpédovat pozdější samostatnost a nezávislost dospělých.

Jinak vládnoucí národní elita nemá být nač hřda. Je naopak zodpovědná za to, co svou neschopností nebo zlou vůlí světu způsobila. I když se prezentuje na veřejnosti jako jediná kvalifikovaná vrstva schopná vládnout, sama mezi sebou se odměňuje za zásluhy, uděluje si ceny a čestné doktoráty, je to jenom další mediální iluze. Vzhledem ke skutečnosti měla by tato vrstva nahradit světu katastrofy, na kterých má zásluhu její hrabivost, narušená morálka a zvlé.

Příklady vědců, sloužících zlu, jsou kvanta. Výmluvné jsou například názory nositele Nobelovy ceny, teoretického fyzika Richarda P. Feynmana, který pracoval v Los Alamos na výrobě atomové bomby a jehož zásadní objevy ovlivnily několik oblastí fyziky. Za svoji činnost, zneužitou proti lidstvu, se nikdy necítil vinen, ačkoliv věděl, že pracuje pro armádu a bomba bude použita ve válce. Otázkou etiky vědce si hlavu nelámal, byl naopak hrdý na svou občanskou nezodpovědnost "občan se nemusí cítit zodpovědný za svět, ve kterém žije". Nehlásají nám totiž současní mocní liberálové? Oni vládnou katastroficky, necítí se zodpovědní, a miliony lidí budou kvůli nim umírat — co budou, oni již umírají!

Feynman, židovský vědec, tvrdil, že věda poskytuje nový pohled na svět a dává lidstvu moc. Dnes už tyto názory zavrhneme, kam nás to jenom přivede? Podle jeho názoru nebyla fragmentace vědění prohrou, nýbrž nutným předpokladem specializace — ale sám se snažil získat znalosti z více oborů a tím pohled na svět z více stran.

Feynman neuznával konference, které se zabývaly velkými rozdíly v bohatství různých zemí a konflikty z toho vyplývajícími. Podle něho příčinou bohatství vyspělých zemí nebyla otevřená nebo skrytá kolonizace, machinace nadnárodních bankéřů, embargo a podobné nátlakové zásahy do práv národů, nýbrž koncentrace vyspělejších technologií a strojního vybavení, což si také vyžadovalo koncentraci kapitálu.

Jeho názory byly plně poplatné kapitálu, který ho platil — a královsky. Dnes, kdy po vyprovokované válce proti Izraeli už Kuvajt patří americkým židovským společnostem, kdy vidíme, jak rabují jednu zemi za druhou, máme pochopitelně odlišný názor než tento vědec. A víme, že se nesmíme stát obětí štvání jednoho proti druhému, ale vzít si konečně jednou na paškál ústřední moc, která tyhle všechny maléry má jenom na svém triku.

Finanční pomoc...

Damašek zatím neodsoudil Arafatovu iniciativu. Jasně však je, že podezřívá palestinského předáka z akce na úkor všech ostatních. Prezident Asad formálně vystupuje jako jeden člen arabského kolektivu; všichni ostatní se s ním ale mají poradit co se podnikne dál. Jasně je, že to Jasir Arafat nečinil a že se rozhodl vykročit vlastní cestou (možná na úkor panarabské solidarity). To mu má Damašek za zlé a nic to nedokazuje lépe, že censurování posledních zpráv o mírových jednáních na Blízkém východě. Americký deník New York Times si povšiml jedné důležitosti Damaškem cenzurované pasáže: žádný ze syrských deníků se neodvážil připomenout, že prezident Clinton požádal Asada, aby podvázal teroristickou aktivitu několika palestinských radikálních skupin, bojujících proti židovskému státu. To se deníku New York Times zdá podstatné.

Je ovšem třeba zaznamenat ještě něco dalšího. Sýrie žádá celou Golanskou vysočinu, nebo — jak se říká — celý Golán. Zamlčuje při tom, že část Golánu už před lety dostal, včetně hlavního města stejnojmenné provincie Kunejtry. Pro Damašek jakoby Golán stále byl v rukou Izraele, což není pravda. Co chce současná jeruzalémská vláda je naopak zamlčováno: vrátit podstatnou část území obsazeného ve válce roku 1967, ne však celou.

Zde se střetávají zájmy dalších vlád. Ve Washingtonu k tomuto problému bylo slyšet, že by možná Spojené státy na Golánské výšiny mohly poslat kontingent vlastní mírových sborů. Podobně jako v polovině sedmdesátých let na Sinajský poloostrov.

Izrael proti tomu není. Ale prezident Asad se k této možnosti musí jasně vyjádřit. Pokud by jeho reakce byla kladná, obnovilo by se americké naléhání, aby udržel pod kontrolou všech deset skupin palestinského odporu, které žijí v damašském závětrí.

V první reakci na mírovou dohodu v Bílém domě řekl Asad, že musí brát ohled na domácí veřejné mínění. To ovšem musejí dělat i jiní, jinde -v zájmu míru.

STO DVA LET

Erb šlechtice

KAREL KRYL:

Litvím vítězných stran“

Bylo mi ho trochu líto. Stál na pódiu tváří v tvář zpola zaplněnému kinu ústeckého kulturáku a bylo vidět, že je rozčarován. Nikoli z nízké návštěvnosti koncertu, ale z věcí, které vidí kolem sebe. Stejně jako mnozí z nás si běh polistopadových událostí představoval poněkud jinak.

Pane Kryle, co vás trápí?

„Lhostejnost mě trápí. Nezájem lidí o to, co se kolem děje. Záměna kontroly ve víru. Domnívám se, že politikům se nevěří, politici se kontrolují. Víra je to, co je nahoře. Někdo tomu říká Bůh, někdo vyšší myšlenka. To je něco, co dělá z člověka víc než zvíře. T o je nástavba, která je nad spotřebou. To je to, co člověka pozvedá k Bohu nebo k té vyšší bytosti nebo ke štěstí, duši, duchu, ať nazývá kdo chce jak chce. To ho liší od té opice. Spotřebnost je to, co společnost momentálně chce. Nemám nic proti tomu, že lidé chtějí napřed spotřebu, ale domnívám se, že guláš nenahradí knihu ani teplou duši. Spotřeba je věc, která stála mnoho národů ztrátu jejich původní identity, kultury. Skutečnost, že si knihovna musí na sebe vydělat, aby mohla fungovat, považuji za blbství, stejně jako vývoj příští doby položit jen na základech spotřeby a nasycení. Nejlepší se sytí prasata, že ano, aby byla potom pěkně tlustá. Ale domnívám se, že kterýkoli nejmocnější člověk, který lidem může

dát vše, jim také všechno může vzít. To nejsem já, to je klasik.“

Jste známý jako federalista. Na silvestra o půlnoci vám asi dobře nebylo...

V tiskárně Kryl a Scotty v Novém Jičíně se tiskla česká a slovenská literatura a já jako syn a vnuk tiskařů jsem četl slovensky i česky. Musím říci, že i když jsem se narodil v protektorátu Bohmen und Mähren, tak mé rodné město bylo posléze napsáno na českém formuláři v Československé republice. Byl jsem vychováván ve dvojjazyčnosti. Slovensko pro mě nebylo nikdy cizí zemí. Bylo vždy neoddělitelnou součástí mé vlasti a i když se vám to zdá možná divně, tak pro mě ta vlast zůstala dvacet let v exilu jako jediný cíl mého snažení a mé práce. To je to, co si popletl pan Dienstbier i Klaus a Havel, že kromě emigrace a krajanů existoval také exil. V exilu je 250 tisíc lidí, kteří se tady snažili něco změnit. Pan Havel by snad nebyl ani známý, kdyby nebyly vycházely jeho spisy v exilových nakladatelstvích. Ne v emigrantských, ani kra-

janských. Dnes nikdo nechce připustit, že exil existoval. Že celou dobu pracoval pro zemi, která se jmenovala Československo. Je mi velice proti srstí, že musím brát na vědomí, že se musím druhé části publika, chci říci přátel, vzdát, protože mají jiný stát. Chápejte, to je pro mě velikánský lidský problém. Rozdělení federace беру na vědomí, ale duše a mozek to odmítají. A já se nehodlám násilnit.“

Vyjádřil jste se, že tato země má tolik dramatiků, že už pomalu není kam plivnout. Uvítal jste zvolení V. Havla českým prezidentem?

„Přijal jsem to s úšklebkem, protože je to člověk, který přísahal na Československou republiku. Beru to jako velezradu. Je mi líto. Ale to asi nezveřejníte, že ano... Považuji to za podraz, podlost. Václav Havel se nikdy neomlouval za to, co řekl nebo napsal. Nedávno jsem slyšel jedny Hovory z Lán, jak tam breptal.. Bohužel breptal a skoro se omlouval za to, co řekl v parlamentu. Vzhledem k tomu, že hrdinně publikoval a zveřejňoval své věci vzdor všemu, šel za to do basy, to považuji za strašně nehodné. Nehodné člověka, kterého jsem v roce 1984 označil jako skutečného hrdinu těchto dní. Jsem z toho rozbolavělý, jako sotva kdo. Poslouchal jsem volbu prezidenta a napsal o tom komentář, že by Václav Havel měl napsat děkovný dopis sládkovcům, protože mu pomohli. Na praporu, který tam nahoře vlaje, by mělo být, Pravda vítězí“ a dole „Čest poraženým“.

Vy jste v souvislosti se současným děním u nás hovořil o druhé promarněné revoluci. Řekl jste též, že po koncertní šňůře „Monology“ se budete velice rozmyšlet, co budete dělat dál. Znamená to, že přemýšlíte o omezení návštěv Československa?

„Já se nedomnívám, že jsem tady tři roky byl návštěvou. Mám ještě československý pas, i když je socialistický.

Nepamatuji se, že by někdo z nás v roce 1969 žádal o české či slovenské občanství. Připadá mi to absurdní. Budu to zřejmě muset udělat prostřednictvím svých právníků. Nechal jsem si své občanství, protože tahle země byla okupovaná, byla znásilněná. Dnes je svobodná a počkám, co udělá. Nehodlám prostě dělat nic.“

Vraťme se ještě k té spotřebě. V jedné písničce zpíváte, že nejste na prodej. V naší republice se poměry změnilly natolik, že by lidé na prodej být nemuseli.

„Ve chvíli, kdy je někdo závislý na krámech, je taky na prodej. Objevila se spousta náhradních hodnot za tu původní, naši. Zbavili jsme se sice ‘dědy Mráze’, ale zase máme ‘Santa Klause’. Už nemáme berjozku, ale McDonalda. To je to, co mě děsí. Tahle země neprodukuje, ale obchoduje a kšeftuje. Blížíme se přes Rumunsko do Ruandy, Burundi, tedy do situace rozvojové země. Evropu si nedovezeme. Radovat se z toho nemohu. Nedokážeme si vzpomenout na to, co máme v mozcích a v rukou. Proto říkám, že si budu muset velice dobře rozmyslet, co budu říkat a zpívat, budu-li vůbec zpívat.“

Myslíte, že nebude o čem?

„Bude o čem, ale asi nebude komu.“

Nebudete tedy už chtít být tím pověstným „komentátorem“? Byl jste vždycky znám jako člověk otevřený, radikální, přímý.

„Nejsem radikální, pouze říkám, co si myslím a budu to dělat i nadále. Z boje neutíkám. Já jen prostě čas od času píši věci, které mi čím dál méně tisknou a ubývá míst ochotných se v tom angažovat. Za druhé jsem čím dál tím více hnán do kouta, který nemám rád, a sice tahat za někoho kaštany z ohně. Ten druhý čeká, až to řeknu za něj. Dnes je taková doba, že lidé mohou, mají, měli by, nebo přesněji musí říci, co chtějí. Říci to bez bázně a jít si za

MILÁČEK LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

pozůstavených, dělíce se, jak samo sebou se rozumí, také o zisk.

Vladimír zůstal po přečtení řádků těch jako bleskem zasáhnout, nemoha se vpraviti do myšlenky, že by se měl dělit s nenáviděným bratrancem o vládu toho, co již za svoje vlastnictví považoval, máje za to, že se uspokojí Boleslav jako dosud jen úroky z podílu jemu náležejícího, neb že si ho jednou na něm vyžádá, aby kdesi na jihu zcela podle vkusu a chuti své se usaditi mohl. A přece měl Boleslav plně k tomu právo žádati, co mu byl Snětivec napověděl. Ne, jestliže na tom státi chtěl, pak raději on bude žádati svého podílu na něm, odstřehuje se stále do Vídně, kde, než se dostane do ministerstva, o čemž byl dosud přesvědčen, že tak co nevidět se stane, mu nahradí hra na burse nutné spekulace obchodní, a Boleslav — nechť si jest tedy v Orlovicích pánem sám. Beztoho tam již nic ho netěšilo.

A tak také k velikému podivení celého okolí se stalo. Boleslav, jenž se byl za málo neděl z kvetoucího, životem a veselostí překypujícího mladíka stal

mužem vážným, přibledlým, zamlklým, uvázal se v držení závodů průmyslových a obchodních firmy „Braný a spol.“ sám, podvoluje se, že bratranci svému v jistých lhůtách vyplatí podíl, který mu na nich náležel. Horlivě se hledí vpraviti v úkol, jež tak znenadání na sebe vzal, obíraje se v prázdných hodinách studováním všech otázek, o kterých s Leonidou za večerů věčně mu nezapomenutelných tak živě rokoval a o nichž si s ní pilně dopisuje, doufaje, že se mu podaří aspoň částečně splniti tužby, které se kladly v jeho bratrance, a tím poněkud povyjasniti zkalený obzor jejího života, vrátiti jí víru v lidské srdce a všechny někdejší naděje její v pokrok a blažnější člověčenstva budoucnost.

Zdaž toho dokáže? Zdaž si zaslouží jednou větším právem než Vladimír názvu miláčka lidu svého? Postaví se u nás v čelo oněch nesobeckých a nadšených hajitelů práv postrčených spoluobčanů, až se setoupí, aby vši schopností ducha a vši silou srdce svého se pokusili o rozmotání gordického uzlu, jež jsme uvykli nazývati výhradně otázkou sociální?

A neděje se tak všim právem? Nemá-liž otázka ta mnohem dalšího dosahu, a není-li zamotanější, než se vůbec myslívá? Neřyká-liž se všech, kteří poctivě a pilně se snaží a pracují neoceněni a podle zásluhy neodměněni k dobru a prospěchu jiných, nechť rýčem nebo perem v ruce, nechť v dolech uhelných nebo v síni učební, nechť za bouřlivé noci u kormidla nebo při tichém svitu lampy u mikroskopu?

Co znamená šťastné její řešení jiného než spravedlivost všude a všem?

Konec povídky

tím. A říci to tomu, koho si zvolili. Jestliže si zvolili demokracii, což je pouze jedna z možných způsobů vlád, tak musí vědět, co to demokracie je.”

Co by tedy podle vás měli lidé nyní především dělat?

“Domnívám se, že člověk, občan v demokracii nebo třeba v konstituční monarchii britského typu, by měl být především člověk státotvorný, ale občansky neposlušný. Nesmí si nechat říci, ‘ted’ drž hubu a krok’. Existuje nádherň výrok jednoho z moudrých: ‘Žádný stát nezajistí občanovi svobodu nebo lidské právo ve chvíli, jde-li o občana, ktej je líný vystrčit zadek z baráku a podívat se, co se děje.’ A to je problém každé vznikající nebo znovurodíci se demokracie. Ve chvíli, kdy se předseda vlády, který má na severu Čech katastrofální stav, začne divit, proč novináři nevolají po zavedení atomové elektrárny, to považují za absolutní katastrofu. Protože takový premiér, který má tohle v zemi a není tam, by v kterékoli demokratické zemi padal rychle k čertu. Ale takových příběhů máme více.”

Jak dalece sledujete dění v Čechách a na Slovensku?

“Ve svém domečku v Německu mám patro, vybavené televizí s českým i slovenským programem a veškerými věcmi, vypovídajícími o této zemi. Od osmi hodin ráno do tříčtvrtě na šest sleduji každý den co se děje. Odebírám čtyřery noviny. Dělán si sám ‘Co týden vzal’. Televizi, ten debilizátor, jsem ale posléze přestal sledovat, protože si

myslím, že to není to, co by člověk sledovat měl. Kazí si totiž vkus i jazyk. Rádio je zajímavější. Poslední dobou se zabývám spíše formulací věcí, které se nevejdou do písničky. Užívám jiných forem vyjadřování a možná, že se přestanu vůbec vyjadřovat, protože jestliže lidé neslyší... Píšu pro literární týdeník na Slovensku a pro Znojensko, jinak to nikdo netiskne. Možná ze vstřícné předposranosti, což je Vaculíkův výraz. Možná také z toho, že jsou mnozí poplatní svým myšlenkám a ideám až do té míry, že třeba Český deník, to svinstvo, které tady vychází, bohužel to musím říci, zveřejní článek, ve kterém má celostránkovou stat’ o vzrůstajícím fašismu a nacismu v Evropě. Bez jakéhokoliv spojení pod hákovým křížem uveřejní moji fotografii jako ilustraci s kytarou, aniž se omluví. To je skutečně perfektní. To mi dokazuje, že to jsou ti demokrati, kteří to skutečně myslí vážně. Je to sviňárna, fašismus a bolševismus. To, co se zde děje, beru prostě na vědomí a nedivte se, že z toho nejsem zrovna veselý. To po mně těžko někdo může chtít.

Hovořil jste o tom, že dnes už si rozmyslíte, jestli se vůbec k něčemu budete vyslovovat. Co se stane v okamžiku, když se rozhodnete, že se vyslovovat nebudete?

“Budu si to psát, tak jako jsem si to psal celá leta do šuplíku. Budu to psát a zveřejňovat vlastním nákladem, protože nakladatelství se pokládají, čekají na konkurs. Vrátili

mně ted’ zase rukopis, na který jsem už měl smlouvu. Já jsem schopen vydělat si peníze jinde. Budu si sám věci vydávat, třeba v malém nákladu. Taková Edice petlice. To už máme za sebou, ale zase se k tomu blížíme. Prosit někoho, aby mi něco vydal...”

Jak jste přijal volební porážku OH? Měl jste tam jistě řadu přátel.

“Jedna strana prohrála, druhá vyhrála. To je v demokracii úplně běžná záležitost. Problém je v tom, že to bylo fotbalovým způsobem. Do jisté míry tam hrála roli arogance momentální moci, absolutní podcenění voličů. To se ale děje dosud. Já se domnívám, že ve chvíli, kdy politik přijde k voličům, musí se jich zeptat, co chtějí a ne jim to házet jako brambory na hlavu. Je dobře, že OH prohrálo, protože se z této porážky může poučit. Litují vítězných stran.”

Děkují za rozhovor.

MILAN KNOTEK
Foto: JAROMÍR ŠIMEČEK
Lidové noviny, 1993

POCTIVEC

Starost o zahradu je nejenom dřina, ale také pořádný kus zábavy. Po celodenním shonu v tom našem moderním blázinci je pobyt na zahradě odpočinkem, i když záda bolí. V naší sametové tržní republice navíc nějaká ta brambora, zelenina či ovoce ze zahrady přijde rodinnému rozpočtu velmi vhod.

Začalo léto a s ním i dozrál rybíz. Sklízet jakékoliv jiné ovoce je radost. Ale rybíz? Než jsem obral jeden keř, klel jsem, jako pohan. Říkal jsem si, že pán Bůh asi zadřímá, když jej stvořil. Jinak by neudělal tak nesmyslně malé kulič-

ky. Kdyby byly alespoň jako švestka, ale takhle. To aby člověk měl přímo božskou trpělivost. Když někdo pak má, jako já, na zahradě stromkových rybízů pět a ještě deset keřů, je to úplný horror. To odpoledne jsem obral dva stromky a měl jsem toho dost.

Večer jsem pak mluvil s přítelem, fráterem jednoho kláštera. V řeči jsem si náhodou na ten rybíz zanádal. Hned se mi dostalo pokárání a zároveň jsem byl poučen, že tím Bůh zkouší lidskou trpělivost. Musel jsem se smát a aniž bych s tím něco sledoval řekl jsem mu: “Vy by jste také brzy bručel, kdyby jste to měl trhat.” Oponoval, že prý nikdy. A nabídl se, že mi druhý den přijde na zahradu pomoci se sklízeti. To jsem uvítal a nabídl mu, že si to, co natrhá vezme pro klášterní kuchyni. Vždyť rybíz je letos tolik, že jej stejně v rodině nemůžeme všechen spotřebovat.

Přijal a druhý den mne ve smluvenou hodinu čekal u zahrady. Nechal jsem jej trhat rybíz na ostrohu za potokem a sám jsem se pustil do díla v keřích na hlavním dílu zahrady. Když po nějaké době přišel za mnou s košíkem natrhaného rybízu, postavil jej na lavici, smutně se na mne podíval a pravil: “Budu muset požádat opata o rozhřešení. Také jsme klel.” Musel jsem se hrozně smát, ale zároveň mi prošlo hlavou, že vlastně o žádné rozhřešení žádat nemusí. Když se dokázal tak otevřeně přiznat. A bratři v klášteře že mu rozhřešení určitě dají, až si budou pochutnávat na rybízovém koláči. Až dozrají jablka a hrušky, pozvu jej zase. U toho se klít nemusí.

Jaromír Thuma, Praha

Podobní počítačům

Jak naše sametová vláda V. Klause, tak i smysluplný parlament kočírovaný bývalým opěvovatelem K. Gottwalda saso. Uhdem (saso. -sametový soudruh), připomínají až přespříliš obyčejný počítač. O počítači se říká, že je to blbec. Dokáže jen to, co do něho někdo předem nacpe. A poslušně se řídí pokyny svého operátora. Přesně a bez odmluv. Nemyslí a pokud nedostane povel, nehne se z místa. I naše vláda a parlament pracují zcela podobně. Vypadává z jejich útrobu jen to, co do nich někdo předvídavě vložil. Jen stále nemohu přijít na to; kdo jim dělá toho operátora. V. Havel to asi nebude. Ten nedokáže přikázat ani sobě!

Jaromír Thuma, Praha

Ze Sdružení českých svobodomyšlných škol

Schůze zástupců se konala v sobotu 9. října 1993 ve škole T.G. Masaryk za přítomnosti 23 členů. Na schůzi se dostavila nová učitelka školy Brookfield, paní Eva Urbanová, která byla přivítána všemi zástupci.

Na počátku schůze br. redaktor, Sláva Roknič, jménem všech přítomných, vyslovil soustrast br. předsedovi nad úmrtím jeho manželky Jarmily a povstáním a minutou ticha jí byla vzdána poslední pocta.

Podle podaných zpráv učitelského sboru bylo v září zapsáno ve škole Alois Jirásek 16 dětí s průměrnou docházkou 12 a vyučovacích hodin bylo 9. Některé děti této školy, za vedení své učitelky slečny Marie Knězové, budou účinkovat v programu "Vánoce kolem světa", který se každoročně pořádá v chicagském muzeu vědy a průmyslu. — Škola T. G. Masaryk měla zapsáno v září 4 děti — zápis ukončen ještě nebyl. Učovací hodin bylo 9. Škola Brookfield, podle podané ústní zprávy měla zapsáno 4 děti a 5 dospělých. Ve škole Jan Neruda, třída dospělých bylo zapsáno ve třídě pro pokročilé 15 posluchačů a ve třídě pro začátečníky 17. Školy připravují na konec října Halloween-Party a v listopadu se počnou připravovat na vánoční besídku.

Ses. administrátorka podala smutnou zprávu, že ČSA se připravuje k likvidaci tiskárny a proto se musíme poohlédnout po jiné, která by nám tiskla školní časopis Svobodnou Školou.

Vzhledem k tomu, že v četných řádech a spolicích se konají výroční schůze již v listopadu, br. předseda upozornil přítomné, aby dbali na zvolení zástupců do Sdružení škol a včas oznámili jejich jména.

Příští schůze se koná v sobotu 13. listopadu a přítomnost každého zástupce je žádoucí.

-vm-

A stačila by hůl...

Začalo pršet. Jseš někde venku. Běžíš se rychle schovat, nebo vytáhneš deštník. V nejhrošším případě zmokneš. Ani to není velké neštěstí. Doma se převlečeš a mokré šatstvo dáš usušit.

Horší je to s tím, co na sebe dští sami lidé. Ať to jsou smrtící rakety a střely, či ekonomické zbídačování bezbranných. U nás naštěstí ještě rakety, střely a bomby nelétají.

Pokračování na str. 9

OTEVŘENÝ DOPIS

12

Otevřený dopis Václavu Havlovi

Pane Havel,

Chci se Vás zeptat, zda-li jste si vědom dosahu svého pohrdavého jednání s námi, Moravany a Slezany, když jste si dovolil prohlásit v Hovorech z Lán, že Morava a Slezsko nejsou tak vyspělé, aby měly zemské zřízení. Jste si vědom toho, že jste ponížil a urazil důstojnost a hrdost národa, který má svou historii, národa, který dal křesťanství, lásku a vzepřel se germanizaci, národa, který byl před českým knížectvím, národa, jehož synové v bitvě na Bílé hoře statečně stáli a bojovali do posledního muže, kdežto Češi zbaběle zdrhli.

Nebyli to Moravané, kteří se podřídili Němcům, ale sv. Václav, který se zbaběle vzdal, přestože mohl zvítězit, a ještě za to platil. Tehdy mohl postavit náš stát na vysokou úroveň Evropy, a zatím nás na celé staletí vhodil do područí Němcům, a také jsme to jako národ Čechů, Moravanů a Slezanů v minulosti pořádně pocítili.

Nejsem šovinista ani nacionalista. Snahy některých stran, které zacházely do extrémů, jsem odsuzoval a nesouhlasím s nimi. Neumím si představit, že bych mohl žít ve státě, kde by nebylo Slovensko nebo jiný náš národ. Chci spolkový stát, založený na rozumu, svědomí a svobodné vůli každého občana našeho státu. Jsem Čechoslovák tělem i duší, Moravák do posledního dechu a Kroměřížan do poslední kapky krve. Omlouvám se všem spoluobčanům v Čechách, nechci žádné rozbroje a nesváry, chci naše státoprávní uspořádání brát rozumně, založené na rovnoprávném vztahu všech občanů našeho státu, ale prohlášení "hlavy státu" mne donutilo psát tyto řádky.

Dále se Vás musím zeptat:

Kdo Vám dal právo prohlásit při návštěvě prezidenta Spolkové republiky Německo, že odsun Němců byla msta. Nemohu pochopit Vaše jednání, které je v příkrém rozporu s mezinárodními smlouvami, uzavřenými vltěžnými mocnostmi nad německým nacismem.

Moje vlast, Československá republika, byla první obětí nacismu. Jste si vědom toho, že to byli sudetští Němci, kteří vyhnali a vraždili české občany ze svých domovů a oloupili je o veškerý jejich majetek? Jste si vědom toho, že to byli Němci, kteří nás okupovali a celé naše národní hospodářství podřídili své válečné mašinérii, odvlékali naše lidi na nucené práce do Rajchu a že mučili a vraždili v mučnických a koncentračních táborech naše občany? Kolik škod způsobili své vlasti, jste si toho vůbec vědom?

Musím se Vás dále zeptat:

Co dělal Váš otec, když mé rodiče a mne (bylo mi 11 roků) mučilo gestapo? Pokud jsem správně informován, ve Vaší Lucerně bylo sídlo gestapa. Co jste dělal Vy, pane Havel, když mne bývalá ředitelka školy, Jelena Racková (komunistka a za protektorátu oddaná Říši) vodila po Kroměříži s cedulí na krku "Nepřítel Říše" jen proto, že jsem odmítl zpívat německou hymnu, protože mi gestapo zatkló tátu?

27. prosince 1989 jsme spolu seděli ve Špalíčku a já se Vás ptal, proč se chcete omlouvat Němcům? Varoval jsem Vás a žádal, abyste zvažil každé slovo. Upozornil jsem Vás, že národ Němcům neublížil. Byli to Rusové, komunisté a chátra, která si stavěla svou politickou kariéru na bezbranných ženách a dětech.

Můj národ, můj lid, pane Havel, by nikdy neklesl na úroveň komunistické zločinecké chátry. Té chátry, která v r. 1948 protístátním zločineckým pučem převzala moc a páchala zločiny proti lidskosti na mé vlasti a lidu, té zločinecké chátry, která v r. 1968 požádala o potupnou okupaci naší vlasti, kterou Váš velký přítel Alexandr Dubček dokázal šikovně připravit.

Tyto zločince jste vzal pod svou ochranu a stal se jejím spasitelem, když jste 3. ledna 1990 nechal komunistickým parlamentem, který Vás dosadil do funkce, odhlasovat zákon č. 15/1990 o politických stranách, čímž jste legalisoval KSČ jako zločineckou a fašistickou organizaci.

Tímto svým jednáním jste zneuctil a zhanobil památku umučených a popravených vězňů, všech, kteří byli pronásledováni, pravdu a spravedlnost.

Tito zločinci, kteří stavěli komunistický řád a svoji kariéru, jsou dnes v nejvyšších funkcích a chtějí nám jak politickým vězňům, tak poctivým lidem dávat lekce o demokracii a učit nás, co je to Dubčekův socialismus s lidskou tváří.

V letošním roce byl zveřejněn můj distanc od Charty 77. Mám k tomu politický, společenský a morální důvod. V r. 1978 jsem jednal z pověření politických vězňů s prof. Jiřím Hájkem. Byl jsem pověřen, abych ho požádal o sestavení vlády. Byl obeznámen s tím, že připravujeme státní převrat na rok 1985. O tomto jsem také jednal na velvyslanectví USA, o čemž jmenovaný věděl. Zdůrazňuji, že odposlech nebyl možný, protože jsme jednali na volném prostranství.

Pokračování na str. 9

CENY DO EVROPY: Nov. od \$628.00

• PRAHA - Sept., Oct.	\$659.00
• PRAHA - Nov., Dec.	\$628.00
• VÍDEŇ.....	\$649.00
• FRANKFURT.....	\$549.00
• MNICHOV.....	\$599.00
• ŘÍM.....	\$679.00
• PAŘÍŽ.....	\$549.00
• LONDÝN.....	\$459.00
• Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu	\$599.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké stavy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

(Dočasná nabídka)

Members FDIC

Chci se s Vámi podělit o potěšení z toho, že neúnavný bojovník za pravdu, spravedlnost a svobodu, pan Josef V. Tománek, nás opět překvapil vydáním dalších dvou svých knížek: Útlým svazkem "Hlas českého legionáře z Volyně" (Třetí československý odboj v Americe) a obsažnou knihou veršů "Ohlasy z New Yorku" (Verše českého exulanta v Americe).

Knížka "Hlas českého legionáře" obsahuje stručný, avšak výstižný životopis autora. Velmi zaujme též četnými reprodukcemi agitačních plakátů a vývěsek z let 1952-1990, jež vyzývaly národy k ostražitosti a k boji za svržení nadvlády (též v ruském a polském jazyce).

Musíme obdivovat autorovu pohotovost a zasvěcenost, s jakou reaguje na aktuální události (Verše Volba prezidenta Billa Clintona, odstoupení prezidenta Havla a jeho znovuzvolení v r. 1993, Návštěva ministra Luxe v Americe, Likvidace společného státu v letošním roce, a další a další).

Naše listopadová sametová revoluce nám přinesla svobodu a demokracii. Záhy se však projevíly mnohé nedostatky a problémy, které autor jasně vidí a sleduje. V mnoha svých verších kritizuje současný stav naší politiky a nabádá k ostražitosti tak, aby vymoženosti revoluce nebyly mařeny. Pozorný čtenář vycítí z veršů autorovo

varování před různými zlořády, a autorovu výzvu k bdělosti si jistě vezme k srdci.

Z určitých veršů lze též vycítit pohnutý osobní život autora. Víme, že loňského roku oslavil osmdesáté narozeniny. Tím více je obdivuhodná jeho vitalita a neutuchající úporný boj za lepší budoucnost všech národů.

Vydání dalších dvou knih se zajisté neobešlo bez vážných překážek a problémů, avšak autor vše obětavě překonal. Nové knížky v pěkné úpravě můžeme s potěšením přivítat a přát si, aby se u čtenářů setkaly s plným pochopením.

My v České republice a zajisté i Vy, milí přátelé tam za mořem si přejeme, aby Bůh panu podplukovníku Jos. V. Tománkovi dopřával i nadále plného zdraví a posiloval ho v jeho záslužné tvůrčí práci.

Marie Flieglová
Náchod, Česká republika

PEACE

OTEVŘENÝ DOPIS

13

Zanedlouho jsem byl zatčen a byly mi kladeny otázky, o kterých věděl jen prof. Hájek. Proto mohu s určitostí tvrdit, že Charta 77 spolupracovala s StB. Jen prof. Hájek věděl, jak bude státní převrat připravován a věděl, že chci kandidovat na funkci prezidenta republiky, na dobu nanejvýš nutnou. Proto bylo nutné mne likvidovat. Byl jsem přísně hlídán a vykázán z Prahy. Samozřejmě jsem se nemohl již s nikým stýkat.

Za celou dobu vlády komunistů jsem neustoupil a neodvolal, že jsou zločineckou organizací, ani za cenu persekuce a věznění. Neodvolal jsem můj podpis Charty 77, který po mne požadovali, ani za cenu odsouzení v r. 1978 pro sdružování proti republice, k 13ti měsícům nepodmíněně.

Vy, pane Havel, jste odvolal.

Svobodné slovo ze dne 21.5.1977 uvádí:

Obviněný V. Havel ve svém vlastnoručném dopisu Generálnímu prokurátoru ČSSR ze dne 6.4.77 mimo jiné oznámil, že z principiálních důvodů, vyplývajících ze základních úvah o jeho osobním postavení ve společnosti jako občana a spisovatele, po zvážení činnosti, na níž měl zejména koncem roku 1976 a začátkem roku 1977 v souvislosti s Chartou 77 účast, dospěl k jednoznačnému závěru, že jeho jednání nebylo vždy správné. Prohlásil dále, že se vyvaruje veškeré činnosti, která by mohla být kvalifikována jako trestná. Uvědomil si, že čs. zákony dávají dostatek možností k vyjádření názorů a že existují konstruktivnější způsoby, jak je uplatnit. V jiné souvislosti obviněný V. Havel prohlásil, že nadále nechce svými činy umožňovat, případně podněcovat protičeskoslovenské a protisocialistické politické akce doma i v zahraničí, a proto se vzdal úlohy mluvčího Charty 77 a neúčastní se akcí, které by mohly být zneužity ke kampani proti ČSSR.

Tento dopis Vás plně charakterizuje, a to je také důvod, proč jsem se distancoval od Charty 77. Nemohu klesnout na úroveň Šabaty, Uhla, Lisé, Jičínského a ostatních, ale také na úroveň Vaší, pane Havel. Musím znovu opakovat, že revoluce 17. listopadu nebyla ukradená, ale prodána za prezidentskou funkci, ministerské funkce, poslancecké funkce, za beztrestnost komunistických zločinců.

Na závěr Vám musím sdělit, že v této zemi není člověk, který by měl právo mne soudit. Já to právo mám nejen svým postojem a terorem, kterým jsem prošel, ale i právem daným mi těmi, kteří šli na popravu a byli umučeni. Jménem jejich a všech poctivých lidí naší země Vás žalují za nepoctivou hru, kterou s touto zemí, Vy a Vaši společníci, hrajete.

V Brně jste prohlásil, že Morava bude mít tolik práv, kolik si jich vybojuje. Beru Vás za slovo. Učiním vše, co je v mých silách, aby Morava a Slezsko si svoje práva vybojovaly.

Josef V. Tománek

Zakuklenci

(První zednářskou loží Zu den drei Sterne založili v r. 1726 v Praze František Aporok. K zednářům patřili T.G. Masaryk, R.M. Štefánik, Ed. Beneš, A. Švehla, K. Kramář, V. Klofáč, i jiní. Dnes k nim patří mnozí z Charty 77, a někteří členové vlády i diplomatického sboru.)

*S požeňmáním marxistických členů vlády,
jež o Boží Pravdě mnoho nevědí,
opět zednáři se dali dohromady,
v stověžaté Praze mají ústředí*

*Marxističtí zednáři a bolševici,
jež se v maskách na pražský Hrad vetřeli,
Charty sedmdesát sedm průkopníci,
rádi by nás do sametu sevřeli.*

*Jidáš zradil Víru v Bohu za tobočku, za
stříbrných třicet chtěl mít výhodu! Kdo je v
Čechách členem zednářského spolku - ten
nepatří k Mariinu národu.*

*Dobře známe ďábla klam a zhoubné plány,
cíle, úskoky a tajná posláni.*

*Proto musí každý Čech být odhodlaný
bránit vlast, když spřež jí hranu vyzvání.*

*Nebojme se zakuklených satanistů!
Prač s černou mší, Luciferem slouženou.
Buďme věrní Bohu, Marii a Kristu,
braňme Víru, po rodičích zděděnou!*

(New York, 24. IX. 1992)

*Moravo, Moravo,
Moravěnko milá,
co z tebe pochází
chasa ušlechtilá...*

A stačila by hůl...

Ekonomické zbídačování bezbranných, slušných lidí, nás však již postihuje. A není to žádný májový deštiček, ale pořádný liják. Propad životní úrovně nejširších vrstev, který na ně dopadá z kroupky Václava Klause a jeho společníků, je deštěm před kterým se nelze schovat. A nepomůže proti němu ani žádný deštník. Důsledky také nelze svléci, jako promoklou košili. Není co sušit. Vysušování jsou samotní lidé! Ti obyčejní, poctiví, kteří se ještě nenaučili podvádět, krást, týt z práce jiných. Premiéra, vlády a vybrané elity se to však netýká. Ti nevysychají, ti naopak kypí!

Na jedno si ještě lidé nevzpomenuli, ke své škodě. Zahánění dešťových mraků se mohou věnovat jen naivové a poloblázní. Žádné mávání křížem do oblak nepomůže. Dešť se zahnat nedá. Je výtvozem přírody. Dají se však zahnat lidé, kteří přinášejí pohromy jiným lidem. Na ty stačí pořádná, sukovitá hůl! Jen, kdyby si na tuto starou pravdu lidé vzpomenu, včas. Aby pak, až jim tato myšlenka zajiskří v hlavách, nebyli již tak vysušení, že nedokáží tu hůl ani uzvednout, natož udeřit!

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocují zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOME FOR SALE BY OWNER

6-rm. brick - REDUCED! Boulevard Manor. Remodeled bath & kitchen with Breakfast bar; Finished bsmt, Replacement windows (wash from inside). Appliances to stay incl. Washer & Dryer, 3 ceiling fans. CAC —much more. Must see. Make offer 708-652-1481.

RUMMAGE SALE

Šatstvo, dárky a potřeby pro domácnost v Oak Park Temple, 1235 N. Harlem, Oak Park, v neděli 24. října, od 9 h. ráno do 3 h. odpo.

PRODÁ SE

Prodám loď - sailboat - za \$25,000 nebo vyměním za auto nebo za "Vacation trailer". Tel. 219-659-0938.

PŘEKLADY

IJK Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆
I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Kde možno koupit HLASATEL:

- Minařík Bakery
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- Brookfield (Minařík II.) Bakery
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- Austin & Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Prague Sausage & Delicatessen
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- The European Village, Ltd.
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY

HELP WANTED

Mechanic - Fork Lift. Experienced in propone & electric. Field Service. Must speak & understand English fluently. Tel. 708-598-2129.

MACHINIST-GRINDER OPERATOR-CNC PROGRAMMER

Looking for experienced, min. 5 yrs., CNC Programmer. Must have own tools & speak English. Bridgeview. Please send resume to: P.O.Box 1218, 55 E. Jackson Blvd., Suite 1820, Chicago, Ill. 60604-4196.

DO YOU SPEAK CZECHOSLOVAKIAN? If so we have a great opportunity for you, part time or full time. For personal interviews call Mr. Raymond at 312-594-0101.

HELP WANTED

Esthetician 4 days per week for very busy skincare salon. Must have Illinois License. Apply in person at Georgette Klinger, 835 N. Michigan Avenue (Water Tower Place) Third Level.

HELP WANTED

Konco Industries, Inc.
6135 W. 26th Street
Cicero, Ill.
Tel: 708-652-1555

Hledám českou paní, která příležitostně (dopoledne-večer) pohlídá dvě děti (2 1/2 a 5 r.) Více informací tel. (312) 421-6526.

MACHINIST - Highland Park area. Top Bridgeport hand. Must be able to make own setups & speak English. Tel. (708) 433-3647.

ATTENTION BERWYN

★★★ POSTAL JOBS ★★★
Start \$11.41/hr. + benefits. For applications & info, call 1-(216) 324-2289, 7am to 10pm 7 days.

ALTERATIONS & TAILORING

Leading fashion specialty retailer seeks tailors, sewers, and fitters. Must have experience with men's and women's clothing. Part-time and Full-time positions available. Please call (708) 571-2121 and ask for the Alterations Managers.

Náš písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Filing Requirements for the Elderly

These are typical questions asked by taxpayers and are presented as a public service of this publication and the IRS

Q. I retired last year. Since I no longer earn wages, do I still have to file a federal income tax return?

A. The answer to your question depends on several things. First, you must consider which filing status you would use if you were to file a tax return. Then determine the type and amount of your retirement income. Finally, whether you file will be affected by your age, as well as the age of your spouse if you would file as married, filing jointly.

Q. I will be 66 this year and my wife is 65. We have always filed as married filing jointly and will continue to do so if we have to file a return. We will receive a social security pension plus about \$10,000 interest on certificates of deposit. Do we need to file?

A. If that is the only income you receive this year, your social security benefits will not be taxable and you will not have to file. For 1993, a married couple, one of whom is at least 65 and who would

file jointly, would need at least \$11,600 in gross income before they had to file.

Q. When my wife turns 65, how much income can we have before we need to file?

A. The amount usually increases each year due to inflation, but for 1993 the amount for a married couple, both 65 or older filing jointly, would be \$12,300.

Q. What are the amounts for people 65 and older who do not file jointly?

A. For 1993, taxpayers 65 and older who are not the dependent of another person and who do not file as married filing jointly must file when their gross income reaches the following amounts:

Filing Status	Gross Income at Least
• single	\$ 6,950
• head of household	\$ 8,700
• qualifying widow(er) with dependent child	\$ 9,250
• married filing separately	\$ 2,350

Q. Where can I get more information?

A. Call 1-800-829-3676 and ask for free Publication 554, "Tax Information for Older Americans."

The Taxpayer Bill of Rights

These are typical questions asked by taxpayers and are presented as a public service of this publication and the IRS

Q. I've always filed my taxes on time and to my knowledge, correctly. There is, however, that little worry that someday I might have to deal with the IRS. What protections do I have under the law?

A. In 1988, the Taxpayer's Bill of Rights was signed into law. The bill guaranteed all people specific rights when they deal with the Internal Revenue Service. Many of the provisions included in the document were already IRS policy.

Q. What is the IRS's policy for dealing with taxpayers?

A. The IRS believes that it is your right, as a taxpayer, to be treated fairly, professionally, promptly and courteously by IRS employees. The goal of the IRS is to protect your rights so you will have confidence in the American tax system.

Q. Where can I get information on the issues that are covered in the Taxpayer Bill of Rights?

A. Among its many provisions, the Taxpayer Bill of Rights requires the IRS to provide taxpayers a written statement of their rights when determining or collecting tax. A four-page document, called Publication 1, "Your Rights

as a Taxpayer," gives an overview of your protections and responsibilities under the law.

Topics covered include: free tax information and assistance; appealing audit findings; the collection of taxes; and a special Problem Resolution Program (PRP). You can order this publication and others by calling 1-800-829-3676.

Q. What's involved in appealing an audit?

A. If you don't agree with the IRS's findings, you have the right to appeal them. Most differences can be settled through the IRS Appeals office. However, if the matter cannot be settled to your satisfaction, you can take your case to court. Publication 5, "Appeal Rights and Preparation of Protests for Unagreed Cases," explains your appeal rights in detail.

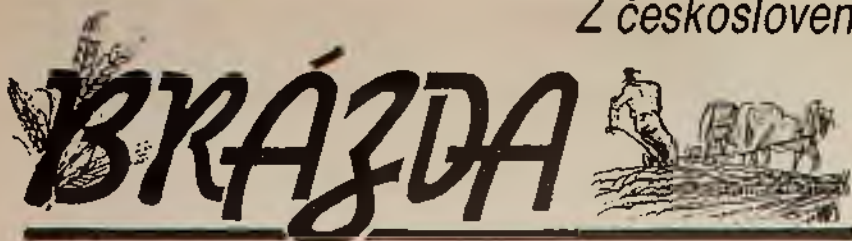
Q. What is the Problem Resolution Program?

A. If a taxpayer has a tax problem that they haven't been able to clear up through the normal channels, a PRP employee can be assigned to work one-on-one with the person to help resolve the issue. The PRP office also has the authority to cut through red tape if a person is suffering or about to suffer a significant hardship. Call 1-800-829-1040 and ask for the Problem Resolution Officer.

FOR RENT - SKIERS
Colorado Condominium
in Breckenridge

In summer:
fishing, hiking, biking, etc.

LOW RATES
SEE THE ROCKIES!
Tel. (708) 354-5278 - Joe

MĚSÍČNÍK PRO ZÁJMY ČESKÉHO VENKOVA

ROČNÍK I.

ČÍSLO 4.

Přímot a pravda jsou zdravým hnutím duše svobodného člověka, lest je zbraní otrocka.

ANTONÍN ŠVEHLA

VENKOVU NA UVÁZENOU!

Žijeme v podivném čase složitých událostí, kráčeji na jedné straně od kolektivního a státního hospodářství k soukromému podnikání ve volné tržové soutěži, ale současně s ní přivádíme na mizinu lidi, kterým jsme sice navrátili jejich vlastnická práva, ale nevytvořili předpoklady k prospěšnému využití a opětnému zvelebení jejich původního, minulou etapou vyčerpaného a zdevastovaného majetku. S chloubou poukazujeme na početný nárůst nových živností, avšak cudně zamlčujeme, kolik z nich ve zvláště těžké soutěži záhy zaniká, když v krátkosti pohltily úspory svých pořizovatelů a namnoze je ještě zadlužily. Je tragédií doby, že v dravé soutěži volného trhu se téměř beze ztrát zabydlují lidé, jejichž nevyčerpatelné finanční zásoby namnoze pocházejí z nekvalitních obchodů minulosti i přítomnosti, a nebo ze zdrojů, které měly být navraceny, ale nebyly, státu.

V zajetí vidiny makroekonomiky se zapomělo, že k přednostem politiky vedle mravnosti a poctivosti náleží především spravedlivé, humánní a sociální pojmání svobody a lidských práv. Není sporu o tom, že mnohé těžkosti zapříčiňuje opominutí či neschopnost v minulých letech zorganizovat a vybudovat dělnou státní správu, která je přece jediným odrazovým můstkem na cestě k právnímu státu a hospodářské i politické konsolidaci. Už kupř. skutečnost, že naše úřady vydávají živelně živnostenská a podnikatelská osvědčení neřešící současně přiměřené rozprostření a rozdělení podniků v prostoru, dává tušit, že jde více o formální doklad svobodné soutěže, než o rozumnou reformu podnikání při přechodu k volné hospodářské soutěži.

Ministr zemědělství hledá míru ochrany agrárního trhu, zatímco ministerský předseda uvažuje o optimální úrovni zemědělství s únosnými náklady. Nikdo však zatím nepřišel na to, jak účelně pomoci prvovýrobě zdořovat potíže vyplývající z degradace zemědělského podnikání v komunistické minulosti, jak zahradit škody vyvolané protekcionistickou liberalizací cen a účelně vytvořit pro zemědělství podmínky, které by mu napomohly k úspěšnému zařazení do budovatelské soutěže; a tím samo sebou zachránit i vlastníkům zemědělských usedlostí práva, jež jim vyplývají z pravidel rodícího se společenského řádu. Lze těžko pokládat za ekonomickou reformu vytloukání klínu klímem přiněmž zachraňujeme jedno podnikatelské odvětví obětováním druhých, ač mají v mezinárodní soutěži stejné, či podobné vyhlídky.

Zemědělství se stává obětí improvizací a polovičatosti, zatímco mu byly prostředky a zdroje, které mu mohly poskytnout účinnou pomoc na samém počátku cesty k novému hospodářskému pořádku, zcizeny.

Byla to jak jeho svépomocná výkupní, zpracovatelská i jiná družstva i lidové peněžní družstevnictví, kterým byla záměrně znemožněna účast v budovatelské soutěži, aby nestála v cestě spekulativnímu akcionářskému podnikání; zemědělec byl krátkou cestou vystaven odbytovému i cenovému nátlaku na trhu, na němž kdysi jako podílník svépomocných družstev úspěšně reguloval jak odbyt, tak i ceny svých produktů, ale rovněž i vstupy prostředků, které pro své podnikání potřeboval. K restauraci soukromého podnikání byl vytvořen Fond národního majetku, do něhož plnou a plnou měrou přestředky z privatizace kdysi postátněných podniků. Tam plnuly i zisky z privatizovaných zemědělských svépomocných podniků. Zatímco jsou však z tohoto fondu poskytovány miliardové půjčky bankám a nyní i sanační protibankrotní prostředky velkopodnikům, nevidělo dosud zemědělství z tohoto zdroje ani haléře a je obtížné se domnívat, že se výše citované protibankrotní opatření citelněji projeví i ve středním a drobném podnikání.

Předválečné lidové družstevní peněžnictví soustřeďovalo ve prospěch našeho hospodářství miliardové počty

ky z úspor drobných vkladatelů. Ty dnes zůstávají rozptýleny a thezaurovány v domácnostech, poněvadž ukládání úspor drobných venkovských střádačů v bankách je pro venkovské střádače nepohodlné a pro manipulaci s penězi neoperativní. Lidové peněžnictví umožňovalo ukládání peněz u ústavů, na jejichž správu měl vkladatel bezprostřední vliv, které mu při solidním zúročení vkladů zajišťovaly i levný úvěr a hlavně pohodlnou a pohodovou manipulaci s přijatými i potřebnými penězi. Lidové peněžnictví by při rozumné podnikatelské politice odstranilo nepochybně řadu potíží, které tísní současného zemědělce, ale bylo by i záchytným můstkem venkovského řemeslnického a jiného živnostenského podnikání. Bylo by i posilou venkovského spotřebního trhu, který není zanedbatelným článkem v odbytu zdejší výroby.

Je pohromou současnosti, že nastupující generace nezná a záměrně nestuduje politické a hospodářské úspěchy předtotalitní éry a sama nemá zkušenosti z předností i záporů volného podnikání a demokratické politiky. Sbory rozhodující o osudech republiky byly až dosud, následkem doktríny o vládě osobností, pod kterýmžto pojmem je míněn monopol jedné společenské třídy, téměř prosty zástupců pocházejících z prostředí, které je volilo a které zastupují. I o zemědělství a venkovu tam rozhodují lidé, kterým je problematika tohoto prostředí cizí. Právě v tomto punktu by měla přestat být ustanovení naší listiny základních práv a svobod pouze líbivou frází a měla by se přenést do reality.

Tvrdíme, že jsme nastoupili cestu k demokracii právního státu. Skutečnost nedokazuje, že to je tvrzení upřímné, poněvadž vládnoucí strany, jejichž řady nepostrádají na vlivných místech osoby, které poctivě spolupracovaly s bývalým režimem, brání zuby nehty stávající stav odmítající se navrátit k československé demokracii předválečného rázu, které se obdivoval celý kulturní svět. Je těžké uvěřit, že je cestou k právnímu státu neustálé a postupné zvyšování omezení skutečně svobodného volebního projevu. Nyní už to nejsou pouze pěti i víceprocentní bariéry, nýbrž zamýšlejí se zavést i stotisícové zálohy pro umožnění kandidatury, což představuje nutnosti kandidatury ve všech krajích miliónové položky. Je pochopitelné, že jimi nedisponují hnutí organizující sociálně slabé vrstvy, ale že je mají k dispozici ti, kdo se obohatili za komunistického režimu, anebo za euforie po jeho pádu. — Ani bránění nezávislým kandidaturám nesvědčí o demokratickém duchu současnosti, poněvadž právě touto cestou se dostávali k svým mandátům největší duchové naší politické minulosti, T. G. Masarykem počínaje. Ten, kdo prožil období skutečné demokracie ví, že pojem svoboda má jediný význam a rovněž jediný výklad. Právo občana bez výhrad a překážek spolupůsobit při správě věcí veřejných.

Kladení jakýchkoli překážek do cesty svobodného rozhodování sociálně slabých vrstev - a mezi takové dnes náš venkov, vyčerpaný komunistickou destrukcí i postkomunistickými experimenty, nesporně náleží - znamená dělení zdejšího etnika na bohaté a chudé. To však byl základ i princip marxistického třídního boje. A při všem tom nedemokratickém oklešťování volebních pořádků je v našem parlamentě zastoupeno stále více stran, než bylo českých v parlamentě předválečném. Tím ovšem nemá být řečeno, že je v něm zastoupeno složení zdejší populace tak, jak by si zasluhovalo. — Má to své samozřejmé následky. Vždyť náš venkov a naše seiství, ale i jiní, stále marně čekají na spravedlivé odčinění křivd, jež na nich minulé režimy natropily a jež jim bylo přislíbeno.

Současná politika působí odbytové potíže domácím producentům uvolňováním importu cizích zemědělských produktů, které vytlačují naše domácí zboží z trhu proto, že je jejich výroba v exportních státech subventionována. Když nedávno prohlásil ministr průmyslu Dlouhý: „kupujte české výrobky,“ označil předseda vlády Klaus jeho výzvu za omyl a krátkozrakost. Je jisté obtížné požadovat konkurenční schopnost od odvětví, kterému uprámé všechny možnosti hospodářského rozvoje a stability, a to i tehdy, když bychom zredukovali jeho produkční základnu. Je to stejné, jako kdybychom nutili zraněného člověka k závodnímu běhu s profesionálními, všemi dostupnými zdroji podporovanými sportovci. — Požaduje-li se dnes od rolníka, aby se s čepicí pod paždí a uctivým výrazem v obličejí marně domáhal od kanceláře ke kanceláři svých samozřejmých práv, má zajisté i on jisté nároky. Zmizely-li jeho družstevní podniky a s nimi i jeho těžce naspořené podíly ve Fondu národního jmění, má právo se dožadovat, aby bylo veřejně vykazováno a vyúčtováno, jak je s tímto jměním hospodařeno a sice adresně v čí prospěch.

DNEŠEK

číslo 9 • ročník III

ZÁŘÍ - ŘÍJEN 1993

Cena 4.80 Kč

Zmrtvýchvstání.

Tři řeční mudrci, kteří usiovali o harmonii a teprve na konci života výsledky svého poznání skromně shrnuli – bez mesianistické potřeby vnútit své ideje ostatním – do jediného útlého spisku, nemají již mezi námi následovníky. Dospěli jsme do takové mizérie, že pouhá myšlenka vyložit svět jedinou knihou, stejně jako každá samostatná, od vládní doktríny neodvislá úvaha, uvádějí vládce do zuřivosti a i liberálové rázem volají po exemplářích trestech. Poslední dvě století je dovoleno svět pouze měnit, ne vykládat! Většina vládců tak patří dědicům Hirschela Mardochaje, jenž první umně spojil touhu po mesiáši s ideou řešení světa, využil k tomu mistrně génia masové průměrnosti.

Mesianismus se neobejde bez tisíců mladých mesiášů. Tito považují sebe za vyvolené nadřazence, svět a jeho obyvatelé jsou pro ně umělou substancí, bezcennou hračkou, s níž mohou nakládat a pohrávat si, jak se jim zlíbí, neboť tento mrtvý svět nabývá přirozenosti teprve jejich působením.

Vládnutí se velmi zjednodušilo, nevyžaduje náročnou přípravu ani zvláštní, mimořádné vlastnosti. Kde je pravda, čest a odvaha bývalých králů, ochotných v každém okamžiku padnout na bitevním poli v čele vojska? Staly se umělými pojmy v ústech vůdců z povolání, vůdců za úřednický plat, štvoucích poddané do jatek z bezpečných úkrytů, pojíždějící přitom pečené slávky. Duté slovo svoboda nahradilo vnitřní colistov a její harmonii se světem, člověk ztratil vše a odměnou získal okovy. Dobrovolně nahrazuje vše přirozené a živé umělým a mrtvým. Umělá hudba jako křik pralesa, umělá řeč esperanto coby hulvátské

skřeky lumpenproletariátu znetvořující Boží dědictví národů, umělá náboženství, umělé národy, státy a hranice, umělí ptáci ba i umělé ženy. Vše tvořeno těmi, kteří se považují za bohy. Vše musí splynout, aby vznikly nové rozdíly: slabomyšlný „básník“ namísto Shakespeara, chomyslný „skladatel“ a „malíř“ proti Bachovi a Goyovi, bláznivé feministky proti Rubensovým obrazům, žena proti muži. Umělost, jejíž řádem je chaos, zapříčiňuje vzpoury a vede k rozvratu. Vnučovaná jednota tak končí v ruinách.

Revoluce vedou k absurditám. Smysl mají jen změny jako důsledky událostí nepostřehnutelných jedním životem. Příběhy starých ság jsou nejklamným důkazem o poznání, učiněném již v pravěku příslušníkem našeho plemene, skutečným Kopernikem doby kamenné. Ten odhalil tajemství periody světelného roku, doby jednoho uzavřeného pohybu zemské osy, trvajících 25 870 pozemských let. V nich se dvanáct viditelných souhvězdí oblohy střídá v rytmu světového věku – 2 156 let. Naše mýty a pohádky jsou zkrácenými obrazy dějů, odehrávajících se na obloze po tisíciletí. Určující od nepaměti charakter jednotlivých věků, plníme své poslání.

Století blížící se obratu věků jsou dobou největších konfliktů a bojů, neboť mnozí se chtějí stát vládci nastupujícího věku. Stoupá význam magie, čarodějnictví a okultismu, takže v přesném okamžiku změny, v onom obratu věků se zdá, že síly temnot zvítězily. Naš obrat věků nastal v roce 1967, jak propočítali někteří astronomové. Naše země vstoupila do nového věku, ze znamení Ryb do znamení Vodnáře.

Pomíneme-li „úspěchy a klady“ demokracií, zjistíme, že jen v tomto jediném století bylo prolito více lidské krve než za celou předcházející historií lidstva. Pouhých sto let pod taktovkou moderních demokracií proti celým dějinám člověka! Tato úmyslně prolitá krev našeho století, proměníví se ve vodu, tekla by korytem Divoké řeky pod Karlovým mostem plným proudem dvě hodiny. Síly temnot usilující o krvavou řeku bez konce, se radují v předtuše blízkého vítězství. Leccos napovídají obrazy Vídeňáka Hermanna Nitsche. Dlouhá plátna nasáklá červenou barvou, brutálně usmrcovaná nevinná zvířata a diváci tohoto divadla válejí se ve změti krve, střev a výkalů. Jako by se tu provozoval nějaký dávný pohanský kult, jehož nový smysl je utajen.

Kouzelnictví, tajné spolky a podivné kultury, vyžadující krvavé oběti pronikají do vlád a stávají se uznávanými a vážnými. Z nejvyšších míst se proslýchá, že budou zavedeny veřejné popravy. Detailní představy o způsobu usmrcení jsou zatím rozdílné. Vládní strana trvá na rozčtvrcení, opozice prosazuje naražení na kůl. Obě strany sice vynaložily nemalé úsilí na prosazení vlastní představy, síly jsou však tak vyrovnané a názory poslanců, kteří přebíhají od jedné strany ke druhé, tak proměnlivé, že věc bude muset rozhodnout hlava státu. Nejspíše budou uzákoněny oba způsoby obřadu s volbou odsouzence. Vzdá-li se tento práva volit, rozhodne los. Přestože jde o významnou změnu dosavadní tradice práva, nevěnuje tomu obyvatelstvo zvláštní pozornost. Násilností a smrt staly se všedností. Je to cena – jak stále připomíná vláda – již nutno zaplatit za dar svobody. Oběti nebudou klasičtí zločinci. Delikty jako loupeže a vraždy se ostatně již dávno nestíhají a zrůdy všeho druhu běhají nerušeně po ulicích. Státní nadvládnictví stíhá nové zločiny, vesměs delikty spáchané slovem. Stěží lze vyslovit jen trochu originální názor a nebýt vzápětí potrestán – tu pro urážku nějakého lumpa, tam pro šíření poplašné zprávy, což je prostý důsledek zákonitě nevyvratitelné tuposti obyvatelstva, jež není schopno rozlišit skutečnost od fikce nebo mít vlastní úsudek.

Každá poprava by měla být obřadem nového univerzálního náboženství a také jediným, nejvyšším druhem umění, opravdovým Gesamtkunstwerkem.

A kdo by vyložil svět v jediné knize a odhalil tento zlý úmysl, ten brzy spatří jatka, chrám nového náboženství. Zdi starých katedrál jsou pomalovány znaky nového věku. Dávné symboly jsou vysmívány a zatracovány. A branou otevřenou dokofán vstupuje uchvatitel, nový uchazeč o trůn. Omámena rytmickým řevem a oslepena září hvězd plují hovna s proudem nového věku. Zmrtvýchvstání prodáno za rozptýlení v rudém proudě, zástupná oběť za jatka.

Avšak po každé zimě přijde jaro, po smrti vzkříšení. Uchvatitel již předvedl všechny své kejkle, přeje-li si skutečně krvavé oběti, musí se mu vyhovět. Budíž proto prolita krev samotných obětovníků.

Miroslav Ungern •

Na důkaz, že šílenci ještě dlouho nezhynou poslouží tři "bývalí" Papež - Štěpán s Obzinou. Kolo dějin zvrátit chtějí, partajníci kovaní, - kdyby měli trochu studu, do smrti budou schovaní.

Bud'me ale velkorysí, - Nechtěl bys je Fidéli? Letenky jim dáme zdarma, jen ať už jsou v pr....

Na stolečku Leninovu fotku a šéfovu oblíbenou vodku nahradila Coca - Cola Na stolečku fotka Kohla.

Sousedí, co vedle bydlí, Bože, ti se maj'. Sotva barák postavili do sklepa se přemístili ceduli však vyvěsili "Hier ist Zimmer Frei."

To jsou vesměs problémy, nad nimiž by se měla zamýšlet především naše mladá generace. Půda byla jejich otcům bezpečnou pojistkou pro zlé časy; dnes s ní mnozí z dědiců pohrdají, spatřujíce v ní – v duchu učení současných ekonomických materialistů – pouhý předmět trhu, z něhož je nutno nejsnáze co nejvíce okamžitě vytěžit. Zapomínají ale, že hospodářské i jiné krize se téměř periodicky opakují a že nezaměstnanost je takřka chronickou a přitom sdílnou nemocí, kterou nelze léčit, natož zastavit antibiotiky. Při tom oboje postihuje nepříznivě všechny společenské třídy. – Jejich následkem se mohou časem ti, kdo zděděným majetkem dnes pohrdají, ocitnout v situaci, kdy toho budou litovat. Žel příliš pozdě! –

Díváme-li se dnes na venkov a zemědělství, spatřujeme pestrou směsici zájmových i politických skupin, vesměs nepočtených a zpravidla si i nedůvěřujících, jež nemohou své zájmy obhájit, natož požadavky prosadit už proto, že není jejich hlas brán vládní většinou vážně. Víc než často se zdá, že již od listopadu roku 1989 pečuje tajemná ruka o to, aby venkov zůstal i nadále nesjednocen. Nezaujatému pozorovateli se při tom vkrádá na mysl zásada starých satrapů ztělesněná latinským rčením „dividae et impera“, což v našem libozvučném jazyce znamená – rozděl a opanuj! A tato snaha se na venkově daří. Je ovšem nesmyslné brát kdykoli a zejména dnes, ohledy pouze na silné a přehlížet zájmy existenčně slabých. Káysi upozornil prezident Kennedy, že klid a bezpečí bohatých budou zajištěny jedině tenkrát, bude-li zaručena spokojenost chudých. – Současnost – alespoň u nás – jak se zdá na tuto moudrou radu zapomíná!

Usilujeme už tři roky o politické i zájmové spojení

a účelnou spolupráci všech složek našeho zemědělství a venkova. V jejich vlastním zájmu! Jenom za takových okolností budou brány jejich oprávněné požadavky na budování nového politického i hospodářského řádu vážně. Mnohé se nám již podařilo, ale přesto je zapotřebí, aby sjednocování venkova v politické a hospodářské oblasti postupovalo rychleji a intenzivněji. Nelze toho ovšem dosáhnout shora; k tomu je zapotřebí obětavé, intenzivní a soustavné organizační práce dole, tedy přímo na venkově. Sdělujete nám do redakce často své podněty, návrhy, ale i námítky a náky v tomto směru. Je v nich mnoho zdravých a podnětných názorů i úvah, ale i mnoho starostí o budoucnost zemědělského venkova. Je z nich možno vysledovat, že většina našich čtenářů správně pochopila potřeby, avšak i možnosti vesnice i rolnické výroby. Že spatřuje sílu pouze v jeho jednotě, neboť jedině bude-li jednotný, bude respektován. Proto je zapotřebí, aby nám nejen radili, nýbrž vzali věc do svých rukou a ve vlastním zájmu vytvářeli místní i okresní organizace České a moravské agrární strany tam, kde dosud nejsou. Jedná se – a ukazuje nám to každíčký den – o budoucnost nejen současné, nýbrž i příští venkovské generace. Nebude nikdy ekonomické, ale ani sociální rovnováhy tam, kde nebude sousedského míru.

Zamyslete se nad tím! Přiložte ruku k dílu! Rádi vám při tom pomůžeme všude a ve všem, kde pomoci můžeme a kde o ni požádáte. Venkov nebyl a rovněž nikdy nebude jednou rodinou. To byl, při veškeré ušlechtilosti vesnických tradic, jen oblíbený slogan minulosti. Venkov je však lodí, na níž všichni plujeme a nelze u jejího kormidla sledovat subjektivní zájmy, nýbrž je třeba ji vést tak, jak to vyžaduje prospěch celku.